

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL

Széchenyi-utca 34-ik szám. SZELENYI és TÁRSA nyomdája.

A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

RUTTKAY MENYHÉRT.

Helyettes szerkesztő:

BUDAI JÓZSEF.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2:50 kor

Egyes szám ára 14 fill.

Az örök béke.

Ünnepelni készül az egész keresztény világ, hogy megülje a Megváltó születésének emlékűnnepét. Még csak háromszor fordul meg öreg földünk saját tengelye körül s benne leszünk a kereszténység legszebb ünnepében: Jézus születésének örökké nevezetes évfordulójában.

„Békesség legyen tinéktek!” Ezzel a magasztos jelszóval szállott Idvezítőnk e földre. Elmélkedjünk tehát e szent ünnepen az örök békéről, melyet Ő hirdetett.

A béke az istenség legértékesebb adománya. A béke a szívben az igazi boldogság, a béke a nemzetek számára a valódi szerencse. Lesz-e idő, lesz-e oly isteni kor, a melyben az örök béke angyala fog lakozni minden egyes halandó szívében és az összes nemzetek történelmét a béke áldása fogja lépten-nyomon kísélni?

Erősen hiszem, hogy lesz, meg vagyok győződve róla, hogy lesz; tudom, hogy nem egy század történelme fog még addig leperegni a mindent megemészlő idő kerekén, míg ez az égi állapot boldogsága az ő szeretetteljes karjaival átöleli az egész emberiséget, de be fog következni, mert be kell következnie.

Ne mondja azt nekem senki, hogy az ember örökös harcra, babonára, viszálykodásra és arra van teremtve, hogy egymás vérében gázoljon s jól lakják vele, mint akár a hiéna. Ne mutasson nekem senki a multakra, mint annak a tanúságtételére, hogy a harc örök, hogy a viszály, a torzsalkodás, a vetélkedés, az agyarkodás állandó, a béke pedig pusztán chymera, a mely lehetetlen. Igaz, hogy az emberiség története, az

emberi szív indulatai, szenvedélyei, hiúsága, nagyratörése, uralomvágya mind-mind az örök béke ellen szólnak, de ne feledje el, hogy a fejlődés menete lassu, hogy az emberben még ma túlyomó az állatiasság, az érzékiség, de az evolúció törvényénél fogva az isteni szikra az emberben mindinkább uralni fogja az állatiasság s érzékiség hajlamait ösztöneit, vágyait, szenvedélyeit, ez az isteni szikra pedig nem arra való s feladata nem lehet az, hogy felgyujtsa az egész földet, hogy világánál annál biztosabb szemekkel gyilkolja, öldöklje le egymást az emberiség.

Valamint a mai művelt európai ember elborzad az emberi észnek ama szörnyű tévedései, ama borzalmas aberrációi fölött, a melyeknél fogva a vallás magasztos nevében katolikus, a kálvinista, a keresztény, az arab vére és viszont szomjazott, éppen úgy el fog borzadni a jövő emberisége az isteni szikranak ama tévelygése fölött is, a mely a sértett nemzeti becsvágy, vagy a nemzeti-eszme nevében gyilkol, öldökl és millió és millió embernek a szívét borítja örök búval és millió meg millió szemekből sajtolja ki a fájdalom, a szenvedés patakzó könnyeit.

A jövő emberiség el fog borzadni, ha történelmünket tanulmányozva, látni fogja, hogy nem a tudomány, nem az emberszeretet hőseit ünnepeltük, nem ezeknek emeltünk ragyogó márványban és az idők viharaival dacoló ércben szobrokat, hanem azoknak, a kiknek a parancsára százezrek vesztették el életüket és hogy a szobor annál impozánsabb és annak az emléke, a kinek tetteit hirdeti, annál dicsőségesebb, minél több vért ontott s minél több

szenvedést és könyvet hozott az emberiségre.

A jövő század emberisége el fog borzadni a fölött, hogy az isteni szikra az ő technikai, mechanikai, vegytani ismereteit, a mennél tökéletesebb, a mennél biztosabb halál magvát magában hordó, a tömegesen gyilkoló, öldöklő fegyverek feltalálásában merítette ki magát.

A jövő századok el fognak borzadni a fölött, hogy korunkban a munka meg volt vetve, mellőzve, lenézve, elnyomva, hogy a munka nem cél, hanem csak eszköz a fegyver költségeinek beszerzésére, (hogy annak segítségével a fegyver költségei fedezhetők legyenek) és míg a fegyver tiszteletet és tárt ajtókra talál a társadalom minden rétegén keresztül, az előkelők és az udvarok szalonjaihoz, addig a szellemi munka is csak szerényen meghúzódva nem is él, csak lézeng és pl.: a közmívelődést egy félszázadon át becsülettel szolgáló néptanítónak az érdeme sokkal kevesebb, mint egy udvari csendőré.

A jövő emberiség el fog iszonyodni a mi közállapotainkon, a melyeket civilizáltaknak gunyol a hivatalnok historiografikus, noha az igazi civilizációhoz az első lépés csak most lett megtéve és első nyomát ott látjuk felcsillani abban a hágai palotában, a hol a hatalmasok küldöttei a vitás nemzetközi kérdéseknek a békés megoldás lehetősége fölött tanácskoztak.

Mindenki tudja, hogy a hágai kongresszus nem fogja az örök békét meghozni, hisz minden jót, szépet és nemest csak kitartó küzdelem árán lehet kivívni; hát a legjobb, legszebb, a legnemesebb eszme: az örök béke eszméje sem ölthet testet egy néhány tucat diplomatá-

BARTA JENŐ

női divat- és vászonáruháza

MISKOLCZ, Széchenyi-utca 96.

December hó 31-éig

nagy karácsonyi vásárt rendez.

Ez alkalommal a legdivatosabb és a legjobb minőségű divat- és vászonárukerülnek eladás alá u. m.:

Jó mosó Barchendek mtrje	16 krtól	1 finom téli kendő	1:80 krtól
Divatos kelmék	22	Jó mosó Cretonok	16
Finom női posztó	35	Futó szőnyegek	2 5
Angol kelmék	50	1 finom Chachmér paplan	3:40
1 vég finom vászon 28 mtr	3:80	Női ing csipkével	55
6 szem kávé teríték	1:20	Hímzett alsóalj	1:50
6 gyönyörű batist zsebkendő	65	stb. stb.	

Tessék karácsonyi árjegyzéket kérni.

Lapunk mai száma 14 oldalra terjed.

nak a szónoklatában, utasításaiban és jegyzőkönyveiben, de az első lépés megvan téve, s ennél üdvösebb mozzanat az emberiség érdekében a francia nagy forradalom ideje óta nem történt.

Lesz még ünnep ezen a világon.

Lesz az emberiségnek is egy általános örömnépe, lesz a fehérnek, a sárgának, a feketének és a rézbőrűnek is, ha t. i. ez utóbinak az utolsó maradványát is ki nem irtja addig a mivelte kegyetlenség, lesz egy nemzetközi nagy ünnep, a mikor a szabadság, testvériség, egyenlőség közös érzelmében: az örök béke áldásai közepette fel fog magasztosulni a földi emberiségnek minden egyes fia.

A mellőzött Miskolcz.

Megszokhattuk ugyan már, hogy állami intézmények létesítésénél a kormányhatalom Miskolczot rendesen mellőzi. Daczára annak, hogy városunkból két darab hű mamaluk ül az ország-házban, Miskolcz mindig és mindenidőben mostoha gyermeke volt az állami gondviselésnek.

Azonban bármennyire megszoktuk is városunknak ezt a rendszeres mellőztetését, most a legutóbbi állami intézkedés még is zokon esett.

Az állategészségügy államosításánál ugyanis Miskolcz városával szemben oly mostohán bántak el, hogy az igazán megbotránkoztató.

Miskolcz városát a kerületi beosztásnál egészen figyelmen kívül hagyták. Dicséret és dicsőség illesse érte a helyhatósági gondviselést! Miskolcz Felső-Magyarország legjelentékenyebb, legna-

gyobb forgalmu városa éppen azon a helyen fekszik, mely góczpontját képezi az állattenyésztésnek és mégis kimaradt a kerületi beosztásból, mint az egyszerű kun az áldásból. Bezzeg kapott állami állategészségügyi felügyelőt a rivalis Kassa, pedig ország-világ tudja, hogy azon a vidéken legfőképpen csak macskákat, kutyákat és még szamarakat tenyésztenek és nevelnek. De hát a kassai hatósági gondviselés erősen működik. Kassa városának főfő emberei mozognak, kilincselnek és zörögnek a miniszterek ajtaján. Nem sajnálják a fáradságot, ha arról van szó, hogy városuk javára előnyöket és jogokat szerezzenek. Nálunk? . . . A miskolczi vezéremberek? . . . Ezek csak ünek és várják, hogy a sült galamb majd a szájokba repül.

Pedig de könnyen megmagyarázhatták volna a földművelésügyi miniszternek, hogy: Nagyméltóságú uram! Attól a szerencsétlen Nógrád és Zólyom vármegyétől rettenetes messze esik Pozsony városa, Heves vármegyétől pedig Budapest, sokkal jobb és helyesebb lett volna, ha Heves, Nógrád, Zólyom, Gömör, Borsod, Abauj, Sáros, Szepes, Zemplén és Ung vármegyékből alakítasz egy kerületet *Miskolcz székhelylyel*. De ami nagy embereink e tekintetben egy lépést sem tettek. Hagyták a dolgot a maga útján és az élelmes Kassa kijárta, hogy ő legyen a kerületi székhely.

Ez azonban még mind semmi. Miskolcz városa még csak *városi állatorvost sem kapott*. Hanem beosztották a vármegye miskolczi járásába. A miskolczi járásnak és Miskolcz városának *együtt* van egy állami állatorvosa; holott más kisebb jelentőségű városok *külön* állami állatorvost kaptak. *Külön*

városi állatorvost kapott: Vizakna, Ujvidék, Zenta, Körömczbánya, Makó, Szentes, Dobsina, Rimaszombat, Hajdu-Böszörmény, Hajdu-Nánás, Hajdu-Szoboszló, Kézdi-Vásárhely, Selmezbánya, Jászberény, Karczag, Kisujszállás, Mezőtur, Szolnok, Turkeve, Érsekújvár, Czegléd, Nagy-Körös, Halas, Modor, Nyíregyháza, Pancsova, Nagy-Beckerek, Nagy-Kikinda, Nagy-Kanizsa sat. rendezett tanácsu város. Miért nem kapott Miskolcz városa? . . . Erre tessék feleletet adni.

Nagy szerencsétlensége ennek a szégyen városnak, hogy még mindig ott lóg a rendezett tanácsu városok között. Ha Miskolcz ma önálló törvényhatóságú város, ekkor rajta ez a csufság nem esik. Ugy látszik, odafent már egész elfelejtették, hogy *„Miskolcz irányadó város az egész világban“*. Ha el nem felejtették volna, akkor nem sorozták volna az állategészségügyi szolgálat tekintetében Dobsina, Vizakna, Selmezbánya és Modor után. No de hát ezen ne csodálkozzunk! Ma nem Horváth Lajosok birják a miskolczi mandátumokat, hanem olyan emberek, a kiknek Miskolcz Hekuba.

Bizony-bizony boldogtalan város az, a melynek képviselői és előjárói semmit sem törődnek a város érdekeivel!

Borsodvármegye területére is nagyon szük-marokkal mérték az állatorvosokat. Vármegyénkben az állategészségügyi szolgálatot összesen *hét* m. kir. állatorvos végzi; míg más hasonló népességű és területű vármegyébe *tíz-tizenkettő* is jutott. Borsodvármegyében működik egy törvényhatósági m. kir. állatorvos; erre az állásra *Kovács Domokos* eddigi állami állatorvost nevezték ki. A miskolczi járásban és Miskolcz városában lesz

TÁRCZA.

A csillag.

Syria pusztáján uttalan-utakon,
Ahol ha feltámad a szél, rohan vakon
S hordja miriadját a homok szemeknek,
Syria pusztáján vándorok sietnek.

Hő perzseli őket, inyük szomjtul száradt,
Körültük, előttük ezer veszély támad.
Fáradtak, lankadtak, de még sem pihennek.
Napkeleti bölcssek, vajjon hová mennek?!

S nem tévednek el a földetlen földeken,
Perzselő nappal vagy a siket éjeken.
Vezérli őket a kopár vidéken
Csillag, a milyen még soh'se volt az égen.

Kietlenbe, bajba ha fordul pályájuk,
Mintha Isten szeme vigyázna reájuk.
Vagy ha fáradságtól kibugygyan keservük,
Mintha Isten keze emelné a terhük.

S immár megvalósul a bölcsseknek álma.
Üdvözli őket a jerikói pálma,
Hős lombja hijja is, hogy itt megpihennek.
De a csillagjuk int és ők tovább mennek.

Nagy városba érnek, szent Jeruzsálembé.
Fejedelem elé csillagot terembe.

Mondják jöttük céljút: a királyt keresik.
De a csillag csak megy s annak útját lesik.

Mennek hegyen-völgyön, éles kővön járva,
Lélegzet fogyásig megtörve, zihálva.
S hol két halmon épült a város: Betlehem
Megáll a csillag az ég ivén egy helyen.

Örülnek a bölcssek, gond nem ül már rajtuk.
Forró imádságra kulcsolódik ajkuk.
Fogyó bátorságuk visszatért, megéledt,
Oda jutottak, hol az ige testté lett.

Bölcsőben glóriás csecsemőt találnak,
Megalvad a szívük, ahogy körül állnak,
Kelet kincsét hozzák, azzal elhalmozzák,
Lelkesedésüket magasra fokozzák.

Mi vezette őket, lángol bennük a hit,
Az szórja szertesztét égi sugarait.
Egynek se sajn szive, nem fáj már a lába.
Boldogan pihennek üdvösség árnyába.

*

Előttem is ragyog messze szálló fénynyel,
Engemet is éltet üdvadó reménnyel.
Az az égi sugár bizton vezet tovább
S akkor fénylik szebben, ha sorsom

[mostohább.

Mély, viharos éjjel ha terjeng körültem,
Ha bura vál mindaz, a minek örültem.
Az élet pusztáját sebzett lábbal járom,
Csüggedten a végső kétségbesést várom:

Csak egy fény essék, a csillagból lelkekre
Rögtön tisztul az éj, könnyű éltem térhe.

Szivem éled, ha rám veti sugarait,
Mert fényes csillagom énnekem is a hit.

Óh ragyogj előttem te lélek lámpása,
Vezess oda, hol az üdvösség forrása.
Jézushoz, ahova az eltáradt tér meg.
Ott vagyok én boldog, ott pihenek én meg.

Forgács Endre.

Gyönyörnek sok lett volna.

Irta: *Hastinger József*.

Mélabus akkord: gyönyörnek sok lett volna . . .

Szerette. Odaadással, bensőségteljesen, nagyon. Kivüle talán senkit az egész világon. Hajléka paradicsom volt, világa éden, élete gyönyörűség. Mit érdekelte vón' a világ zaja? Neki elég volt az ő mindensége, kincse, vagyona. Imát menesztett a teremthöz, hogy ennyi boldogságot juttatott osztályrészlül.

Ennyi boldogság. Talán megelégette, meg sokalta? Nem. Félt, hogy vége lesz egyhámar az álmképnek, s az ébredés kietlen lesz, a valóság zord és elhagyott.

Szürcsölte tele tudóval a boldogságot. Nem látta az ég azurját, nem a mezők zöldjét, nem . . . csupán és egyedül mindenségét látta, csodálta.

Nem hallotta a madárcsicsergést, nem a csoszogó patak lassu folyását, fűsiketítő moraja a nyüzsgő emberiségnek nem bántotta, csupán és egyedül mindensége csicseregése gyönyörködtette.

egy járási (tehát nem városi!) m. kir. állatorvos, erre az állásra *Spiesz Jenő* miskolczi állatorvost nevezték ki. Az egri járásba Mező-Kövesd székhelylyel *Ruttkay Imre*, a szentpéteri járásba *Klein Mór*, az ózdi járásba *Schweiczter Gyula*, a mező-csáthi járásba *Horváth Jenő* törvényhatósági állatorvosokat m. kir. járási állatorvosokká nevezték ki. A szendrői járásra vonatkozólag még eddig intézkedés nem történt. (—t.)

A közigazgatás egyszerűsítése. Szinte szálló igévé lett manapság a közigazgatás egyszerűsítése. A minisztériumoktól lefelé minden hivatalos helyiségben erről beszélnek, különösen a legközelebből érdekelt felek: a tisztviselők és hivatalnokok. Fájdalom, még most is csak szálló ige az, a minek régen testet kellett volna ölteni s úgy látjuk, az is marad jó hosszú időig.

Csütörtökön, e hó 19-én dr. *Tarnay Gyula* alispán szaktanácskozára hívta össze vármegyénk jegyzői karának néhány tagját, hogy a gyakorlati élet követelményeinek megfelelőleg véleményeiket és nézeteiket terjesszék elő.

Nem tudjuk mi a véleménye e tekintetben vármegyénk jegyzői karának, de mi azt hisszük, hogy ez az egyszerűsítés így magában nem sokat ér. Ez a dolog már természeténél fogva szoros összefüggésben van a közigazgatás reformjával. Ez pedig nagy szó! Nagy azért, mert ezzel a kérdéssel úgy vagyunk, mint egy rozszant ház kijavításával. Ha csak a fedélzetet akarjuk kissé kitatarozni, megeshetik, hogy töredezni kezdenek a léczek, szarufák, majd a gerendák, sőt talán a falak is, úgy, hogy a kisszerű megbontás az egész épület újraépítéséhez vezet. Mihelyt pedig itt vagyunk, mindjárt annyi és oly élesen különböző elvi kérdések

merül fel, hogy ember legyen, a ki el tud igazodni közöttük.

A mi közigazgatásunk a legalaposabban el van rontva. Elrontotta a Tisza-féle megtervezési törvény, majd az ennek nyomában és szellemében megalkotott későbbi törvények.

És a közigazgatási rendszer olyan se hal, se husféle valami. Önkormányzatnak oly kevés, hogy inkább csufolni lehet annak; állami közigazgatásnak szintén kevés, nem is az. A kettőnek egy oly szerencsétlen vegyülete, a mely mindenre jó, csak jó és gyors közigazgatási működésre nem. Legfőképpen alkalmas pedig a kormánypart uralmának fenntartására, a tisztviselők függetlenségének megőlésére s a közönség jogának és érdekeinek megrontására. Ugy, hogy ha mindemellett van valamelyes közigazgatásunk, az csakis a közigazg. tisztviselők józan eszének, jóindulatának és gyakorlatias érzékének köszönhető.

És már most ezekhez az eredendő bűneihez a közigazgatási rendszernek hozzájárult az évek során kifejtett bürokratizmus, mely fojtogatja azt a kevés életet is, azt a kevés nemesebb részt is, a mi a rendszerben található.

E bajon akarna a kormány segíteni a közigazgatás egyszerűsítéséről szóló törvényvel. Ámde ez orvosság csak a külsőségekre hat, belső hatást nem várhatunk tőle, sőt azt hisszük, még az u. n. bürokratizmuson sem lehet ily uton módon segíteni, mert hisz ez a mai elrontott rendszernek természetes következménye.

Tessék egészséges reformot alkotni az egész vonalon! Tessék visszaállítani — a kor kívánalmának megfelelő módosításokkal — a régi magyar önkormányzati rendszert, és akkor a bajok egész sorozata orvosolva lesz. Addig pedig nem lesz orvosolva egy baj sem, bármily javaslattal álljanak is elő.

Ez a cseppnyi imbolygó fehér nép volt az ő mindensége.

Azt hitte, azt remélte, hogy boldogsága csak most következik — s következett:

egy siró baba pólyába gyömöszölve, amint nyöndicsél . . . s

egy ravatal, rajta kiterítve mindene, üdvössége . . .

Mélabus akkord: gyönyörnek sok lett volna . . .

*

A szülők egyedüli vigasza, támasza, reménye. Pályafutása hihetetlen gyors. Nyomában mindenütt ott a szerencse. Embertársai szeretik, övéi istenítik.

. . . Milyen meleget áraszt ez a piczi családi fészek. Milyen boldogság lakozik benne.

Két sötét szem sugára aranyta be a legget; két ölelő kar rejtegeti a boldogságot, epei ajka igéri az üdvösséget, — elkárhozik itt az ember.

Lehet e szebb élet, lehet e boldogabb? Nem e csordultig telve a boldogság kelyhe? Hátha ez így tart egy örökkévalóságig . . .

A felesége, ez az agyagból formált anygyal pedig megcsalta az urát, a férj egyik legjobb barátjával.

Ha német földön történik ilyesmi, a férj tanácsot kér az istenektől; francia földön szokásos, hogy a férj ilyenkor meghátrál, s bocsánatot kér alkalmatlankodásáért. A magyar harcias nemzet — a lovagiasság pedig golyóbist követel.

Csak egy pisztolygolyó . . .

Mélabus akkord: gyönyörnek sok lett volna.

*

Megelégedés. Mily szépen hangzik ez, s mily kevesen hisznek benne. Ez a mi emberünk meg verdesi a mellét, hogy ő biz' megelégedett. Hivatalában az évek egymás utánja a ranglétra fokozatait végig jártatta vele. Csak három fok hiányzott az elérhető legmagasabbhoz, amikor gondolt egyet, — s megházasodott. Fején a fürtök száma gyérült, s alkata — az íróasztal mellett eltöltött évek okozta — meggömbült.

A felesége szegény leány volt, fiatal s tapasztalatlan, örült, hogy asszony lesz, uri asszony — kényszeríteni sem kellett, egymagától repült a családi élet szentélye felé. Odaadással csüggött az urán, s a házasság éveit fokozatosan jelezték a nebulók. Az asszony boldog volt. A férj megelégedett. A gyerekek meg vásott ficzkók.

Várta közeli előléptetését, akkor ur lesz. Jobb fizetés, szebb hivatal, s kevés dolog. Milyen szép lesz az élet. A régi kiérdemelt nyugalom.

Szép volt . . . szebb alig lehetett vón'. Az idegölő munka ölte meg őt . . .

Mélabus akkord: gyönyörnek sok lett volna . . .

*

Ez az élet több a gyönyörnél. Ifjunak lenni, vagyon felett rendelkezni, névvel birni — amely előtt minden ut, minden ajtó megnyílik.

Volt versenyistállója, híres lovai büszkévé tették. Szerencséje volt az asszonyoknál, a szerelemben.

Pedig szép sem volt. Hát szépnek kell-e a férfunak lenni? Vagy elég-e az, ha megjelenése férfias, arcvonásai markánsak, szemeiből fénysugár lövel elő — s modora,

A népszámlálás.

Az új év első napjaiban ejtik meg hazánkban és így Miskolcson is a népszámlálást. Tíz évnek haladása fog kiderülni az idei népszámlálás adataiból. Ez adatok megmagyarázzák népességünk szaporodását, feltüntetik a magyar faj emelkedését, vagy alászállását, betekintést engednek abba a nagy műhelybe, mely egy nemzet történetének képét formálja meg.

1901. tehát megvilágítója lesz az új század reményeségi fokának. Némikép a nemzeti önismeretnek eszköze, próbája az a statisztikai művelet, melynek végrehajtásától már alig pár nap választ el. Nemcsak tudományos jelentősége van ennek a rengeteg számesortozatnak, mely a tíz évenként megtartott népszámlálás eredményeképp feldolgozás alá kerül. Epen reánk, magyarokra nézve, faji és nemzeti erőnk szorgos számbavétele s ebből folyólag önbizalmunk izmosodása, az államképző s fentartó tehetségünk meggyőző bizonyossága is.

Magyarországon ez okból is szükséges a népszámlálás matematikai műveletének a legszigorubb keresztülvitele, hogy lássuk a képet a maga valóságában — hogy reánk ne foghassák ellenségeink, kisebbitőink, hogy Magyarországon a magyarság csak „testvéreink” jóakarataiból tengeti magát.

A népszámlálás munkája általános munka, hogy távoleső részleteiben való ellenőrzése szinte lehetetlen. A végrehajtó közegek *diszkrecziójától* sok függ; mert tág tere nyílik körülte a *lelkismeretlen, könnyelmű léhaságnak, sőt rosszakaratnak* is. A múltban sok nem történt úgy, a mint kellett volna. Reméljük, hogy most másképpen lesz, vagyis helyesen, általános megelégedéssel fog a nagy művelet végrehajtatni. A kinevezett népszámláló biztosok egyénisége erre elég garancia. Legfőbb szükségét képez az, hogy *kipusztítsák egyszer és mindenkorra a nép köréből az a babona, mely a népszámlálásban adófelemelést és végrehajtót lát és képzel!* A polgármester már kinevezte a népszámlálási biztosokat.

A biztosok és kerületeik névsora a következő:

1. Rózsa, Szegfű-utca Hámos Nándor. 2.

külseje megnyerő, avagy nem éppen visszatartó?

Sok asszonynak mindegy: csak férfi legyen. Ő több volt ennél. Rettegett, féltett nőhódító hírében állott. De a lovait még az asszonyoknál is jobban szerette. Ejszakáknént pedig letelepedett ahhoz a bizonyos zölddel bevont asztalhoz, amely daczára kicsiny, igénytelen voltának, már sok, nagyon sok életnek volt ugyszólván utolsó stációja.

Nyert . . . néha vesztett.

Hiszen a boldogság teljes soha sem lehet. Ha csak szemhunyorításba, pillantásba kerül az asszonysereg meghódítása, igazságos, hogy ez az élvezet jóval drágább legyen. És drágább is volt.

Régi dolog, hogy a ki a szerelemben szerencsés, az a kártyajátékban nem mindig az.

Ilyenkor eluszik az ősi kuria, el a sok ezer hold termékeny föld, el a versenyistálló a híres lovakkal egyetemben és el minden. Az ár hatalmas, sodor magával mindent, ami utjában áll.

A vadászfegyverek gyűjteménye ilyenkor jó szolgálatot tesz. Akad közöttük egy, amelyben bizni lehet, amely a czélt nem téveszti el. És akadt.

Egy szemhunyorítás, — végigtekinteni a szép életben, az asszonyok, a démonok hadán . . . a győzelmet hozó paripákon . . . és ébredni a sötét valóra. Végigheverni a kereveten és megszorítani a kakast . . .

Mélabus akkord: gyönyörnek sok lett volna . . .

*

Kicsiny leány üti a zongora lillentyűit, s kíséri a zenét a dallal, melynek mélabus refrénje: gyönyörnek sok lett volna . . .

Anna-utca Gebe Endre. 3. Arany János 1—32. sz. Rác János. 4. Arany János 32—92. sz. Klein Ágoston. 5. Batthyányi, Tárkányi, Régi-posta-u. dr. Klein Ignác. 6. Szirma-utca 1—57. sz. Weisz Lipót. 7. Király, Munkácsy-utca Lichtenstein László. 8. Csabai-kapu Ujházy Kálmán. 9. Kazinczy, Debreczeni-u. dr. Ferbstein József. 10. Ujváros-u. Árvai Dániel. 11. Jókai-u., Gólya-u. Csorba József. 12. Iskola-u. Id. Nagy Péter. 13. Forrásvölgy Kulik Márton. 14. Erzsébet-tér, Városháztér dr. Rác József. 15. Fűzes, Geró-utca Nagy Sándor. 16. Vörösmarthy 1—40. sz. Bodnár Gyula. 17. Vörösmarthy 41—82. sz. dr. Flamm Dezső. 18. Gyár-u., Tatár-u. Szepesik János. 19. Gyöngyvirág 1—50. sz. Becht József. 20. Györi-kapu 1—69. sz. Kovács Sámuel. 21. Horváth, Zárda-u. Fantóli János. 22. Szeles 1—50., Huszár-u. Bumsch Béla. 23. Hunyadi 1—50. sz. dr. Sugár Jakab. 24. Kőporos 1—50. sz., Bodó sor 1—23. sz. Szöráth Pál. 25. Kossuth, Rozmaring, Palóczy-u. Wächtler Vilmos. 26. Laktanya, Vay-ut, Baross-utca Grünwald Jakab. 27. Lonovics, Mélyvölgy, Mindszent-u. Kóris Lajos. 28. Major-u. Berengszászy Károly. 29. Megyesalja-u. Fiedler János. 30. Nyakvágó Mózes Imre. 31. Papszer, Rákóczy-u. Bársony János. 32. Petőfi 1—38. sz. Krausz Simon. 33. Serház Spronz Dávid. 34. Ilona, Tóth-u. Csiki Béla. 35. Szemere-u. Fischer Ignác. 36. Szentpéteri-kapu dr. Horváth Bertalan. 37. Szepessy-u. Marossy Lajos. 38. Toronyalja-u. Turi József. 39. Szent-György Péter József. 40. Mátyás király 1—50. sz. Hanizskó Sándor. 41. Kun József-u. dr. Serédi Jenő. 42. Széchenyi 1—44. sz.-ig dr. Majzler Jób. 43. Széchenyi 45—88. sz.-ig dr. Kúrcz Jakab. 44. Széchenyi 89—143. sz.-ig dr. Sugár Gyula. 45. Ujvilág, Zrinyi-u. Braun Gyula. 46. Vasúti telep, Indóház, Rendező pályaudvar, négy órház. Gömői pályaudvar Faragó Elemér. 47. Danivölgy 1—50. sz. Kalmár Ferencz. 48. Tetemvár Weisz Jakab. 49. Asztalos, Ács, Bádógos, Bodnár Borbély Groszmann Péter. 50. Csizmadia, Czukrász, Esztergályos, Gubás, Kalapos, Kárpitos Strausz Emil. 51. Kőműves, Kovács, Lakatos, Mészáros, Molnár, Rostás, Szatócs-u. Schwarcz Árpád. 52. Árpád, Fábrián, Attila-u. Keresztesi Sándor. 53. Belgrád, Pors, Margit-u. Pap Lajos. 54. Bercesényi, Muszkás oldal Gál Károly. 55. Csalogány, Pipisdomb Váradi János. 56. Damjanich, Szent István Doma István. 57. Wesselényi, Dobó Monoki János. 58. Deák, Verbóczy Péter József. 59. Honvéd, Vásson-fehéritő Putnoki István. 60. Hutás-u. Molnár Sándor. 61. Salétrom-u. Nagy Gyula p. tisz. 62. Kalló, Nagy Sándor Nagy Gyula tanító. 63. Reményi, Teleky, Tompa, Imre, Irányi, Urak 1—20. Nagy Bertalan. 64. Urak-utca 21—114. számig Fischer Sámuel. 65. 13 város, Kertész-sor Póta László. 66. Gizella, Sarolta, Gilányi Hamzus Kálmán. 67. Zsolczi-kapu Grünfeld Bertalan. 68. Jósika, Melinda Máhr Pál. 69. Betegvölgy, Ágnes, Mária, Teréz Réti A. József. 70. Szirma-u. 59—141. sz.-ig Siroki Imre. 71. Vörösmarthy 84—100., Kőlcsey, Zöldfa Szepesik György. 72. Danivölgy 51—108. Erdey Gyula. 73. Akác-u., Szeles 51—76. Stangl István. 74. Fazekas, Temetőalja Cseh István. 75. Buzatér, Nyár, Ósz, Tavasz, Tél-u. Patzauer Soma. 76. Petőfi 39—103. sz. Zollner Albert. 77. Pacsirta, Bábonyi sor Sárkány Sámuel. 78. Gyöngyvirág 51—76., Lovagda-u. Kőszegi István. 79. Hunyadi 51—70. Templom, Dayka-u. dr. Nagy Péter. 80. Mátyás király 51—102. sz. Szabó Ferencz. 81. Arany János 94—154. sz. Fülöp József. 82. Tanyák és külső lakások Farkas János. 83. Pinczelakások Kiss Gyula. 84. Pinczék Friedmann Izsák.

Az olvasó közönséghez.

Lapunk a jövő évben tizedik évfolyamába lép. A ki lapunk tevékenységét a lefolyt kilencz év alatt figyelemmel kísérte, beláthatta, hogy hazánk függetlenségének, állami önállóságának ma-

gasztos elveiért tántoríthatatlan hűséggel harczoltunk. Beláthatta, hogy városunk és vármegyénk szellemi és anyagi fejlődése érdekében mindenkor kitartó szorgalommal és igyekezettel működünk.

Ezután még fokozottabb erővel fogjuk szolgálni azokat a magasztos eszméket és elveket, melyeknek megvalósítása érdekében ezeltől kilencz évvel a harczok sorompójába léptünk. Éber figyelemmel fogjuk kísélni városunk, vármegyénk hatósági intézkedéseit, kulturális és közgazdasági életét s a hol kell, föl fogjuk emelni szavunkat úgy az elismerésre, mint a visszaélések ostorozására.

Teljesen függetlenül, nem ijedve meg senkitől, a közérdek védelmében bátran — s a hol a szükség úgy kívánja — kiméletlenül fogjuk hordozni tegyverünket, azt a piczi kis aczeltollat, mely élesebben vág a kardnál.

Ha lapunkra szükség volt eddig, akkor még nagyobb szükség lesz ezután, midőn legközelebb is a képviselőválasztás és a tisztújítás nehéz harczi következnék.

Fölkérjük azért a t. olvasó közönséget, hogy a „Szabadság”-ot nehéz munkájában előfizetéseikkel továbbra is támogatni szivesek legyenek.

Az előfizetési díj:

Egész évre --- --- 10 kor.

Félévre --- --- 5 "

Negyedévre --- --- 2 " 50 fill.

Az előfizetési díjakat Szelényi és Társa könyvnyomdájába (Széchenyi utca 34-ik sz.) kérjük küldeni.

Miskolcz, 1900. december 20.

A „Szabadság” szerkesztősége és kiadóhivatala.

UJDONSÁGOK.

Lapunk legközelebbi száma a kettős ünnep miatt csak a jövő szombaton, azaz december 29-én jelenik meg; az ekként elmaradt egy számáért lapunk mai számával igyekezünk bő kárpótlást nyújtani olvasó közönségünknek, a kiknek a bekövetkező ünnepek alkalmával boldog és megelégedett ünneplést kívánunk!

Ujabb adományok a Vörösmarthy-szoborra.

A miskolczi Mezőgazdák egylete tagjai közül újabb adományoztak: —

Nagy János (Csanálosról) 2 kor — fill.

Rác József --- --- 1 " — "

3 kor. — fill.

Eddigi gyűjtésünk... ---54 " 60 "

Összesen 57 kor 60 fill.

(Lapunk 101. számában Balog Zsigmond és neje helyett B. Bertalan lett közölve, mit ezennel helyreigazítunk.)

— **Ünnepi isteni tiszteletek.** A karácsonyi szent ünnepek alkalmával a miskolczi ev. ref. egyházban a templomi istentiszteleteket a következő sorrendben tartják: Az avasi templomban mind a két napon Tóth Dániel esperes-lelkész, dr. Tüdős István sárospataki theologiai tanár és Zarándy Bertalan segéd-lelkész; a Kossuth-utcai templomban Kun Bertalan püspök és Fűry Lajos segédlelkész, a deszkateplomban Súlyom Gyula segédlelkész tartanak ünnepi beszédeket. Az uri szent vacsorát mind a két napon délelőtt mind a három templomban kiszolgáltatták.

— **Személyi hír.** Kubik Béla országgyűlési képviselő két napon át körünkben időzött. — Arnothfalvy István honvéd-ezredes, ezredparancsnok tegnap és tegnapelőtt Egerben időzött az ott állomásozó honvédsapattal inspiczialisa végett. — Varjassy Ferencz kassai kir. ítélő táblai bíró tegnap Miskolcra érkezett.

— **Herman Ottó** volt orsz. képviselő, a hirneves természettudós, ki most az egész országban természettani buvárlatokat eszközölt, holnap Miskolcra jön, hogy a karácsonyi ünnepeket rokonai körében töltsen.

— **Városi közgyűlés.** Miskolcz város képviselő testülete f. hó 28 án d. u. 3 órakor Soltész Nagy Kálmán kir. tan. polgármester elnöklété alatt rendkívüli közgyűlést tart. Ez a közgyűlés ez utolsó lesz a f. évben.

— **Megyebizottsági tag választás.** A miskolczi harmadik kerületben az elhalálozás folytán megüresedett megyebizottsági hely betöltése f. hó 27 én lesz Kaffka Ignác elnöklété alatt. A megüresedett helyre dr. Neuman Bertalan ügyvédet, pártunk érdemes jegyzőjét fogják megválasztani. Dr. Neumann Bertalannal szemben jelöltet nem léptetnek fel.

— **Törvényszéki hír.** Illés László kir. törvényszéki albirót az igazságügyminiszter szolgálattételre s mint végleges székhelyre a miskolczi kir. járásbíróshoz rendelte ki.

— **Kinevezés.** Molnár Zsigmond János hidi körallatorvos Edelénybe m. kir. állatorvossá nevezett ki.

— **Lemondás.** Dr. Kőszegi Armand ügyvéd a Terménycarnoknál viselt titkári állásáról lemondott. Helyébe Hubert János biztosi-tási titkár fog megválasztatni.

— **Telefonhálózat.** A telefonhálózatnak kettős vezetékű, vagyis interubanná való átalakítása már csaknem teljesen be lett fejezve. A posta- és táviratigazgatóság legközelebb ki fogja próbálni, ami után átadja a közhasználatnak. Nagy előnye az, hogy ezentul nem fog kelleni a nyilvános állomásokra fáradni, hanem minden előfizető a saját lakásán beszélhet Budapesttel, Béccsel s így tovább.

— **Közgyűlés.** A borsod-miskolczi bőrparaszövetkezet holnap délután rendkívüli közgyűlést tart.

— **Athelyezés.** Kárász István erdőmester, diógyőri m. kir. kincstári főerdész, hasonló minőségben Soóvárra helyeztetett át.

— **Gazdák táncestélye.** A Miskolczi Mezőgazdák Egylete kedélyességéről és látogatottságról jó hírnévnek örvendő táncmulatságát február 17-én rendezzi a Korona szálló dísztermében.

— **Allami állatorvosok.** Az állatorvosi szolgálat államosítására vonatkozó beosztás immár megtörtént. E szerint Borsodvármegyében törvényhatósági m. kir. állatorvossá kineveztetett Kovács Domonkos a IX. fizetési osztályba való sorolással. Járási m. kir. állatorvosok lettek: a X. fizetési osztályban Spiess Jenő városi állatorvos; az egri járásban Ruttkay Imre (M.-Kövesd.), a sajay-szentpéteriiben Klein Mór (S.-Szentpéter), az ózdiban Schweicz Gyula (Ózd) járásorvosok a XI. fizetési osztályba való sorolással. — Netter Kálmán miskolczi járási állatorvos Szathmárra helyeztetett állami állatorvosi minőségben.

— **Gyász.** A mély veszteség fájó érzetével értesülünk, hogy Berecz Károly veterán

íróknak, a M. T. akadémia nyugalmazott tisztviselőjének forrón szeretett fia, **Kálmán**, a kir. kath. gimnázium IV. osztályának tehetséges és jeles növendéke, életének 15-ik évében örök álmokra hunyta le szeméit. Pormaradványait f. hó 18-án helyezték örök nyugalomra. Béke poraira!

— **Megakart halni.** **Lézi** Mari 18 éves varróleány tegnap gyufaoldattal meg akarta magát mérgezni, de a mérég szerencsére annyira gyenge volt, hogy a beadott ellen-szer után a leány azonnal jobban lett s most már tul van minden veszedelmen. A leány szerelmi bánatban akart megválni az élettől.

— **Meglopták álmában.** **Olay** András kisgyőri lakos az éjjel a Gordon-utca egyik korcsmájába tért be éjjeli szállásra. Reggelre kelve **Olay** András kereste 65 forinttal bélelt pénztárczáját, de annak csak hült helyét találta. A korcsmába **Olay** Andrásval valami **Erdák** Tamás nevű csavargó is betért, ki az utcán barátkozott össze **Olay**val, de reggelre ő is eltűnt és így biztosra veszik, hogy ő lopta meg a vidéki atyafit.

— **Sulyos baleset.** **Váradi** Gáspár borjakereskedő tegnap Ózdon járt üzleti ügyekben. Mikor éjjeli Finkére tartott, az országuton a lovai hirtelen megállottak és nem akartak tovább menni. Jó ideig tartott, míg a meg-rékonyodott lovak megindultak, de alig fészkelte be magát **Váradi** a kocsis ülésébe, felsikoltott. Téli kabátjában volt a revolvere s valahogyan a fegyver elsült. A golyó a mellébe fúródott és a tüdőt is sulyosan megsértette. Sebét az uton bekötötték, de mire hazaért, szenvedett sérüléseibe belehalt.

— **Elgázolás.** **Eger** Mihály fuvaros tegnapelőtt délután bort szállított a szőlőből. A kocsis a rendesnél többet ivott és így mikor visszafelé jött, a lovak közé bukott. A megterhelt kocsis oly szerencsétlenül gázolt át a részeg legényen, hogy ballábát és jobb karját eltörték a kerekek.

— **Gyujtogatás.** Szerdán éjjelkor Harsány melletti nagy pusztán **Borza** József ottani lakos pajtája és istállója kigyuladt. Noha a segítség rögtön helyszínen termett, mégis 1200 koronára rug a kár összege. **Borza** József sulyos, leánya **Janka** pedig könyű égési sebeket szenvedett menekülés közben. A csendőrség még az éjjel megindította a nyomozatot és sok nehézség után sikerült a tettest **Horváti** Kálmán személyében elfogni, aki azért követte el a bűnös cselekményt, mert 4 hónapig volt elzárva **Borza** József-feli verekedés miatt és már azóta ígéretet neki, hogy bosszút áll.

— **Egő fánya.** **Bendi** Józsefné csütörtök délután csak nagy bajjal birt befűteni lakásán, a K.-Füzes-utcán. Hogy sokáig ne kelljen vesződni, petrolomot öntött a fára, de valahogy végig locsolta a ruháját is és így, mikor gyufát gyújtott, egyszerre lángba csapott a ruhája. A szegény asszonyt idejekorán megmentették a házbeliek az életnek.

— **Bicskázás.** Megjárta egy kicsit **Kardos** Ferencz 26 éves reszelő vágó. Valamelyik korcsmában becsudálkozott az új borból ő ilimnált állapotban dülöngözőt hazafelé. Az egyik gordon-utcai közben néhány hasonló sorsra jutott atyafival került szembe. Először szóváltás keletkezett köztük, később az egyik — **Káldor** György — bicskát rántott. **Kardos** kiakarta venni ellenfelének a kezéből a bicskát, de az éles bicska az ő tenyerének szaladt s ketté vágta. A sulyos seb láttára megugrott a verekedő kompánia.

— **Agyonrugta a ló.** **Szűjjártó** József szolgálégynt Szent Istvánon, gazdájának istállójában. A csendőri vizsgálat szerint a szolga legény egyedül volt az istállóban, mikor a ló megrugta. Mikor észrevették, már nem lehetett segíteni rajta.

— **Versenyen kívül** áll a Pesti Hirlap, mely most már 28-ik évébe lép, nem egy tekintetben. Elismerten legelső írónk tartoznak munkatársai közé: kétségteljesen legnagyobbat terjedelme, legbővebb tartalma van; legtöbb külön kedvezményt nyújt előfizetőinek s vannak más lapokban meg-

nem található rovatai is. Az új esztendőre regényt jelent be Jókai Mórtól (mely már karácsonytól kezdődik), Werner Gyulától, Abonyi Árpádtól; hosszabb elbeszélést Mikszáth Kálmántól, Gárdonyi Gézától. Rendes tárczairól a lapnak: Jókai Mór, Mikszáth Kálmán, Tóth Béla, Gárdonyi Géza, Murai Károly, Kenedi Géza (Quintus), Ambrus Zoltán, Kóbor Tamás, Bede Jób, Kézdi-Kovács László, Tömörkény István, Homok, stb. A Pesti Hirlap hírneves Esti leveleit Tóth Béla, krónikás heti verseit Kozma Andor, a Szerkesztői üzeneteket (napi rovat) Kenedi Géza írja; a sakkrovatot Maróczy Géza, a világhírű magyar sakkmeister vezeti. S a kitűnő tartalomhoz járulnak a külön kedvezmények. Az előfizető minden hónapra kap egy kis jegyzéknaplót (naptárrészlet és följegyzésre való úrlapokkal); karácsonyra ajándékul kapja a Pesti Hirlap nagy képes naptárát, mely már az idén is megjelent gazdag tartalommal, díszes kiállításban; végül féláron rendelheti meg a Györy Ilona által kitűnően szerkesztett Páris Divat ez heti divatlapot. Bátran elmondhatja hát magáról hazánk e legelterjedtebb lapja, hogy versenyen kívül áll. Megrendelhető a kiadóhivatalnál (Budapest, V., Váci-körút 78. sz. egy óra 2 kor 40 fill., 2 óra 4 kor. 80 fill., 3 óra vagyis negyedévre 7 korona előfizetési áron: a Párisi Divattal együtt negyedévre 9 kor.

— **Leszállított büntetés.** Most három éve annak az óriási vasuti szerencsétlenségnek, mely Balogfalva és Feled között történt, mikor is három vasuti alkalmazott lelte szörnyű halálát. A rimaszombati kir. törvényszék **Peikert** Béla forgalmi hivatalnokot, kinek gondatlansága folytán történt a szörnyű katasztrófa, hat hónapi börtönre ítélte. A kassai kir. ítélet tábla, ahol tegnapelőtt tárgyalták az ügyet, három hónapi fogházra szállította le a büntetést.

x **Különösen** finom naponta frissen sült apró tea sütemény 1 kilogram 2 frt, — remek ragyogó **Karácsonyfa dísz** dus választékban, kapható **Megay Róbert** czukrásznál Miskolczon, a ki elismert kitűnő diós és mákos patkóira a közelgő ünnepek alkalmával megrendeléseket már most is elfogad.

x **Rosenberg Gyula** női divat, szőnyeg és fehérnemű kereskedő mindkét áruházában nagy **karácsonyi vásárt** rendez december 31-ig. Tulhalmozott nagy árukészlete miatt, az árukat ez évben különösen **leszállítja**, a mint a szétküldött árjegyzékeiből is kitűnik. Ajánljuk ezen kedvező alkalmat az **ajándékok bevásárlására**. Tessék árjegyzéket kérni.

— **Dunky fivérek** cs. és kir. udvari fényképészek városháztér 5. sz. (a kapu bejárat alatt) állandó képképzésük.

— **Ő jön! Már közeledik!** Ki jön? Mi jön? . . . Jön a karácsony! És karácsonynyal együtt jön a dermesztő, hideg tél, a mikor a sivitő lében megfagy az ember lehellete. Mit cselekszel akkor te, szegény felebarátom? Te, a kinek még mai napig sincsen meleg téli ruhád? . . . Aggasztó gondolat! Ma még élsz, szíved az üdítő, tiszta levegőt és holnap már — lehet — ez üdítő tiszta levegő megöl . . . Megfagysz . . . és hideg szemfedőt borítanak kiszívott porhüvelyedre. Hogy ezt a rettenetes sorsot elkerüld, szaladj még ma, rohanj még ebben a perczen **Szántó Mór**hoz és ott az ő üzletében lásd el magad meleg téli ruhával. Szegény vagy, nincs talán elég pénz? Oh! akkor is csak fuss egyenesen **Szántó Mór**hoz. Ő nála **nem kell fizetni** — nagy árat! **Mesés olcsó áron** lehet nála kapni a legszébb, a legfinomabb téli kabátokat, elegáns öltözet ruhákat, smoking, vadász és mindenféle posztó, gyapju, **hazai kelméből** mérték után készített öltönyöket. Ha a **Szántó Mór** fényes üzletében készült szőrme bélesű téli kabátot magadra veszed, biztosítva vagy a megfázás és a halál ellen. Azért hát csak menj, siess még ma, még ebben a perczen a **Szántó Mór** üzletében! Nem tudod talán hol van a **Szántó Mór** ruhaüzlete és szabóműhelye? Menj a szü-

háztól lefelé, néhány lépésre, látsz egy fővárosi mintára berendezett ruhakereskedést. Az a **Szántó Mór üzlete**.

x Legtisztább friss **csukamájolaj**, egy eredeti üveg fehér **60 kr.**, sárga **50 kr.** **Tea rum, cognac, likőr, borovicska, szilvórium, spiritus, likőr- és rumessencia** legjobb minőségben **Szabó Béla** gyógyáru- és illatszer-üzletében **Miskolczon**.

x **Gyöngyösi édes ürmös** kapható **Mayer József** vendéglőjében a kis pipához. Literje **60 kr.**

x **Kitűnő fekete, fehér kávé, cacaó, tea, csokoládé, Kugler bonbon, és orosz különlegességek, eredeti lengyel italok.** Remek karácsony díszek **Trilhaas Gyula** czukrászdájában. Valamint naponta friss teasüteményeimet és a **karácsonyi ünnepekre kitűnő minőségű mákos és diós patkóimat** ajánlom a mélyen tisztelt közönség figyelmébe.

x **A legízesebb asztali víz, a „Kristály” Szent-Lukácsfürdői hegyiforrás, mely mint egészséges ásványvíz, több száz orvos által ajánlva van.**

A szinlaphordó novellája.

A „Katonák” a „Télen” egy „Pénteken este”, kirándultak „A gyimesi vadvirág”-hoz. Köztük voltak „John Gabriel Rohrmann”, „Jó Fülöp”, a „Két Durand”, a „Goldstein Számi”, a „Zsidó honvéd”, „Lumpaczius Vagabundus” és még „Három jó madár.”

„Éjjel az erdőn” bolyongya a „Gabi villá”-tól nem messze a „Tamás bátya kunyhója”-ba léptek, hol egy „Bányamester” azt az ajánlatot tette, hogy tekintsek meg „A Kolostor”-t, „A hol unatkoznak” a szép „Diák kisasszonyok”, a kiket egy „Bibliás asszony” tanít ki. — Most „Vizkereszt” ünnepe lévén, sokan nem lesznek „Otthon”. Oda érve viszontlátták „Elektrát”, „Lilit”, a „Gyurkovics lányok”-at, „Szöke Katalin”-t, „A dolovai nábob leányát”, „Opheliát”-t és „Magdolnát”-t, a kik régen „Gésák” voltak egy japán kávéházban és az ott töltött „Tíz év” mulva kerültek a „Felsőbb leányok” közé.

„Lumpaczius”-ban azonnal megérlelődött a „Huszárszerelem”, a mint meglátta „Szöke Katalin”-t, ezt a kedves kis „Babát”, elragadó „Frou-frou”-jában. — Ez egy „Diurnista” családból származott és „A létért való küzdelem” folytán akarták „Diplomás kisasszony”-nyá nevelni. — „Lumpaczius”, „Pezsgő”-t hoztatott „Náni”-val, a kinek ugyan nem tetszettek a „Tiszt urak a zárdában.”

— Ne légy „Balek” te „Bolond” — kérte a „Tékozló fiú”-t „Goldstein Számi” — hiszen nem vagy te „Államtitkár”, csupán egy szegény „Végrehajtó” fia vagy. De ez felkiáltott: — Lássuk milyen „Egy nap a paradicsomban.” Majd „Pezsgő” után következett „A csók”, azután a „Ballépés”, mint a „Tévedt nő”-nél szokás. Majd így szólt „A századvégi leány”: „Az ingyenélőhöz”: „Szent vagy örült”, mert ez nem olyan „Folt”, a mely tisztit; azért kinezza bár „A lemondás keserűsége”, „Váljunk el” „Édes”. E közben egy „Teknősbéka”-val díszített „Piros bugyelláris”-t adott neki emlékül.

„Válás után” „John Gabriel Rohrmann” kérdezte: „Mi történt az éjjel?” mire „Lumpaczius” így szólt: — Maradjon köztünk „Sötét titok”, s ne legyen senki „Áruló”.

Am eljött a „Virágfakadás” évadja. Bekövetkezett az, a mit „Családi örömek”-nek szoktak nevezni a „Nagymamák”-k. És ugy kívánta a „Becsület”, hogy „Lumpaczius”-ból „Csokon” szerzett vőlegény” legyen, és létrejött a „Kénytelen házasság”, mely aztán „Czifra nyomoruság” lett, mint a „Szegény emberek”-nél, kik nem csinálnak „Jó Parthie”-t. Hja ilyen „Az ember tragédiája.”

Színház, művészet.

**** Jutalomjáték.** Szintársulatunk kiváló tehetségű és kedvelt drámai hős- és jellem-színészenek január hó 3-án lesz jutalomjátéka, mely alkalommal a klaszikus nyelvzetű és érdekfeszítő „Uriel Acosta” című szomorújáték kerül színre. A nagyszabású színműben fényes alkalma nyílik a jutalmazandónak sokoldalú tehetségét és tudását érvényesíteni. „Uriel Acosta”, a híres vallásbölcsész életét tárgyalja, a ki a zsidó eredetű, de kikeresztelkedett családból született a XVI-ik század végén. Szigorun katolikus szellemben nevelkedett s egyházi kollegiumban kapott alkalmazást. Egyre jobban elmélyedve a keresztyénség isteni voltának kétségbevonásában, állásáról lemondott s Amsterdamba ment, ahol a zsidó hitre tért át s felvette az Uriel nevet. De az új községben sem érezte magát jól s farizeusi visszaéléseként ítélte el a zsidóság több szokását, e miatt a zsinagógában kérdőre vonatván, megmaradt nézete mellett, a miért a zsidó községből kirekesztették. Mikor erre védő iratot adott ki maga ellen, a zsidóvének bepanaszolták őt az amsterdami városi tanács előtt, a mely megbírságolta és iratait elkobozta. Később a tanács megalázó vezeklést is rótt rá, de ő elmenekült. Hét évig kellett szenvednie rokonainak és a zsidó hitközségnek az üldözéseit, míg végre ráakarja magát adni a vezeklésre, de testben és lélekben megtörve, agyonlőtte magát. A darabot Istváffy Jenő fordította magyarra. A czimszerepet Csiky László játssza, azonkívül részt vesz benne az egész drámai személyzet, élén Csókáné, Szarvassy Ilona, Abonyi Aranka, Ernyei, Győre és Breznayval. A darabban előforduló „enchomauchó” zsidó szombati imát énekli Hunffy Imre.

**** Ferenczy Károly jutalomjátéka.** Intelligentis közönséggel színiültig megtelt színház üdvözölte csütörtök este jutalomjátéka alkalmából szintársulatunk kedvelt és szeretett komikusát, Ferenczy Károlyt. A közönség szeretete és tisztelete, melylyel dédelgetett kedvence iránt viseltetik, az egész estén át szüntelenül megnyilatkozott s a jutalmazandót beléptekor négy babérkoszorúval, értékes ajándékokkal és drága, öt pecsétetes levéllel fogadta és üdvözölte tisztelőinek, ismerőseinek és barátainak serege. Színre került a „Tricoche és Cacolet” bohózat. A szereplők közül Ferenczy Károly és Csongory Mariskának jutott a legtöbb taps. Voltak egyes szereplők, kik valósággal tüntettek szerepemtudásukkal, a mi az előadás menetét vontatottá és unalmassá tette.

**** Színházi ujdonságok.** Ma este lesz színházunkban a premiérje Dumas hírneves és érdekfeszítő színművének, a „Lékozó apá”-nak. Az ujdonság még ma is diadalutját járja a főváros és vidék összes színpadain. Az előadásban részt vesznek: Csiky László, Szarvassy Ilona, Abonyi Aranka, Mészáros Lajos, Keresztesy Amália. — Január 1-én Guthi és Rákosi kaczagtató vigjátékának, „A tartalékos férj.”-nek lesz bemutatója. A „New-York szépe” operette pedig január 10-én kerül színre először.

CSARNOK.

Kirakat-match.

— A karácsonyi kirakatok. —

Eddigél beavatott politikai társadalmi körökben az a nézet volt elterjedve, hogy a hiuságnak asszony a neve, Nos tehát a hiuság, hogy végre őt is leleplezzük, olyan, mint a soknevű szédelgők, a kik a körülmények és a rendőrséghez képest különféle neveket vesznek fel; a hiuságnak volt már

akcidenczszedő, hősszerelmes, szűzsónok a neve, és legutóbb — bár vezeték- és keresztnévének megváltoztatására belügyminiszteri engedélyt nem kapott — így változott át a hiuság axiomja: „Hiuság, — kirakatrendező a te neved.”

Ezek után, hiába akarom az irodalom sablonjait lerázni, nekem mégis Névy stilisztikájának nyomán az ekszpoczió után a bizonyítás terére kell lépnem. Nos, tekintettel a lucskos időre, én fölveszem a kalucsniat és bizonyítás terére lépek és ott örömmel üdvözölöm Zinger urat, jelen művecském élő bizonyítványát.

Zinger ur békés időkben első segéde egy helybeli játékaru üzletnek; a karácsonyi ünnepek alkalmával a kirakatrendezői címet és jelleget vette föl. Miután azonban manapság magyar nyelvű czímmel és jeleggel nem lehet imponálni, Zinger ur a következő névjegyeket nyomtatta:

Singer Adolf
Portal-Arrangeur.

És ez tényleg imponál is. Vagy, ha már muszáj, magyarul így mutatja be magát: Zinger Adolf, kirakat és négyes-rendező. Annyi hát tény, hogy Zinger ur, a mellett, hogy kirakat- és négyes-rendező, még szellemes ember is.

Azonban szerencséje önöknek, hogy én itt vagyok; mert Zinger ur mostanában ennyit beszélni üzleten kívül nem érne rá. Ő, hogy sport nyelven szóljunk, favoritja az idei karácsonyi és újévi kirakat-trenningenek. Hogy pedig érthető nyelven beszéljünk: Zinger ur élénk részt vesz abban a versenyben, a melybe az egyes czégek karácsonyi és újévi kirakataikkal a többieket leakadják főzni.

Mert ha semmi új nincs a nap alatt: kirakat van. És ez most derül ki. Ilyen alkalmakra a kereskedői, helyesebben a kirakatrendezői élelmesség nem elégedhetik meg azzal, hogy a régi sablonok szerint a divatárakat kirakják; itt valami excentrikus kell, vagy a hogy Zinger ur, a szaktekinélly mondja: etwssz nonplusultrasz!

Karácsonyfákat kitenni és arra aggatni a lakcipőket és gracioza esernyőket — kopott akár — hogy megint Zinger urnál maradjunk — Zinger ur téli kabátja. Betlehem házakba tenni a divatos hajkenőcsöt és a szakállhagymát — özönvíz előtti reklám. Angyalokat gruppirozni, a kik a Wasmuth-féle tyukszemgyűrűkkel (az órában) és a Doering-féle szappannal a (bagolylyal) hirdetik a Megváltó születését — egyszerűen ócskaság. Hiába; itt csak a zsenie, már mint a kirakatrendezői zsenie segíthet és csodíthat közönséget a kirakat elé.

És hallatszanak a pikolók füstthonában a licitálások a kirakatrendezők között.

— A mi kirakatunk lesz valami. Beléteitem a zongora automatá!

— Csekélység . . . én lehoztam Pap Béla mellszobrát, életnagyság- és gipszben . . .

— Detail dolgok . . . Én megkapom Takács Zoltánt természetben . . .

És Zinger ur hallgat, egy szót se szól, hanem annál többet gondolkodik. Csak licitáljanak ők Pap Bélával és Takács Zoltánnal, majd csinál ő olyan kirakatot, a mely megakasztja a kirakat előtt az utcái forgalmat . . .

Csak tessék megnézni, micsoda delectus-sal teszi a beszélő porcellán babát a kirakatba. Micsoda szerencséje van egy ilyen porcellánbabának, hogy Zinger Adolf művészi kezei teszik kirakatba! . . .

Mikor aztán az eredmény mutatkozik és a kirakat előtt megalakul a kirakatbarátok I. nemzetközi kongresszusa, Zinger ur a kirakatrendezők ismert önértetével mondja a princípálisának:

— Na, ugy-e hogy mondtam . . . Hiába, nincs több ilyen kirakat Miskolcon!

A kirakat-match alkalmával nincsenek ugyan fogadások és nincs totalizátor (nincs kizárva, hogy lesz), de azért a versengés

nagy erővel folyik. Több mint bizonyos ugyan, hogy Zinger ur lesz a győztese, de Zinger ur ismert szerénységének engedünk, a midőn erről nem szólunk többet.

Az igazi eredmény ott fog mutatkozni, a mikor karácsony, illetve újév után a főnök ur nagy kasszát csinál és így szól:

— Na, a karácsony beütött . . . Zinger ur, elsejétől emelek tizzel! . . .

Azonban mi ez a dicsőséghez képest! Mert Zinger ur tisztán passzióból rendezti a kirakatokat és a négyeseket.

Ez utóbbit azonban majd a báli szezon alkalmával lesz szerencsénk kapcsolatba hozni Zinger ural.

Hirdetmény.

Miskolcz város III-ik választókerületében Friedmann Károly elhalálása folytán megüresedett megyebizottsági tagsági helynek választás utján betöltésére Borsodvármegye törvényhatósági közgyűlésének 621/1900. sz. határozata szerint folyó évi december hó 28-ik napja tüzetett ki.

A III-ik választókerületbe tartoznak az előbbi utca és házszámozásnak megfelelőleg: Mélyvölgy, Alsó- és Felsőpapszer, Toronyalja, Templom, Urak utcája, Gyöngyvirág, Megyesalja, Pipisdomb, Patkányos Lovagda-utca, Légrádi és Tomka-köz, Gyár-utca, Vászónfehéritő, Hutás, Kalló, Kertész-sor, Kis- és Nagy-Füzes, Salétrom, Gerő, Vízköz, Tizenhárom-város, Danyivölgy, és Kőporos-utczák.

Választási elnök: Kaffka Ignác. Választási hely: a városháza nagy tanácsterme.

Ezeknek közlése mellett felhivatnak a miskolczi III-ik választókerületnek az országgyűlési képviselőválasztók 1900. évre érvénynyel bíró névjegyzékében hely foglalt választói, hogy a választásra kitűzött határnapon, azaz folyó évi december hó 28-ik napján délelőtt 9 órától délután 4 óráig a jelzett választási helyen választási joguk gyakorlása végett megjelenni el ne mulasztják.

Miskolczon, 1900. december hó 18-án.

Soltész Nagy Kálmán,
polgármester.

Hock-féle

Képes biblia

50 remek színnyomatu képpel, az ó- és új szövegség történelme.

Bolti ár 4 kor. helyett

1 korona 80 fillérért

kapható

GEDEON ANDRÁS könyvkereskedésében

MISKOLCZ, Debreczeni ház.

A főtér legélénkebb forgalmu helyén egy

üzlethelyiség

lakással együtt május hó 1-ére

k i a d ó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Tisztelettel értesítjük a n. é. közönséget, miszerint a kőszén árának újbóli emelkedése folytán a pirszén árát is annak arányában felemelnünk kellett, úgy, hogy

1901. évi január hó 1-től

100 klg. pirszén 4 kor. 60 fill.-be

fog a gyár telepén átvéve kerülni.

Teljes tisztelettel

Miskolczi Légszeszgyár igazgatósága.

Utazáskor felette alkalmas! Rövid használat után nélkülözhetlen.

Egészségügyi hatóság által megvizsgálva!

(Bizonyítvány Bécs, 1887. július 3.)

legjobbnek elismert

Sarg's Kalodont Fogtisztító szer!!

rövid időn át tartó használat után alaposan tisztítja a szájból kőpződő és a foghúshoz tapadó, a fogakra ragadó kártékony gombák hihetetlen mennyiségben mutatkozó és kőpződő sokaságát, fogkövet és egyéb tisztátalanságokat, erősíti a foghúst és a fogakat az emberi élet legkésőbbi koráig és elősegíti a jó emésztést és így az egészséget is.

SZLAVKOVSKY IMRE

takaréktűzhely- és épületlakatos

MISKOLCZ, Horváth-utca 27. sz. a.

Első miskolczi motorhajtásra berendezett

Alapított 1853.

lemez- és lakatosáru üzlet.

Ajánlom újonnan berendezett nagyszabású műhelyemben készült **elejes és asztal-tűzhelyeim**, mindenféle nagyság- és kiállításban, falazva kül-, belföldi és majolikás cserepekkel; — ugyszint-n teljes vasból, csakis a legjobb anyagból s ezekből állandóan nagy raktárt tartok készletben. Abban a helyzetben vagyok, hogy elegáns és csinos alakban, valamint gondos, czélszerű kivitelben mintászerű és e mellett szolid és tartós munkát állíthatok elő, úgy hogy bármely szolid konkurencziával versenyezhetek.

Ismét-elárusítók kedvezményben részesülnek,

Elvállalok továbbá **épületvasalásokat, folyosó-, lépcső és sír-rácsokat, vaskapukat, Wertheim-szekerényeket** a logogyszerűbbtől a legdiszesebb kivittig.

Rajzokkal és költségvetéssel szívesen szolgállok.

Kösz-kályhákat napi 25 kr. díj mellett kölcsön adok.

Olesó tűzhely bevásárlási forrás.

MAGYAR SZÓ

Elfizetési ára negyedévre 7 kor., egy hónapra 2 K. 40 fill.

Mutatványszámot egy hélig küldünk.

8291. sz.
1900. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A miskolczi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy ági Kovács István végrehajthatónak ági Kovács László végrehajtást szenvedett elleni 30 kor. követelés s járulékai iránti ügyében az árverést a miskolczi kir. törvényszék területén levő: I. a mercei 45. sz. tkvben a. I. 1. — 4. és 6—15. r. alatt foglalt 37/a. nsz. ház, közös udvar és kert és külsőségekből ág. Kovács Lászlót illető felerészre 777 kor. — II. Ugyanazon tkvben A. 1. r. 769. hrsz. egész pinczére a vajtási törv. 156. §-a alkalmazásával 6 kor. — III. Ugyanazon tkvben A. 1. r. 882. hr. alatti egész szőlőre a vajtási tv. 156. §-a alkalmazásával 30 kor. IV. Ugyanazon tkvben A. 1. r. 1110. hr. alatt foglalt egész szőlőre a vajtási törv. 156. §-a alkalmazásával 56 kor. — V. A mercei 165. sz. tkvben A. I. 1—11 r. alatt foglalt erdő és legelő a B. 212. sorsz. bejegyzés szerint ifj. ági Kovács Lászlót illető jutalékra 56 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, hogy a fenti megjelölt ingatlan az 1900. évi decz. hó 27-ik napjának délelőtt 9 órájkor Merce község-házaánál megtartandó árverésen a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becslésének 10%-át a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Miskolczon, 1900. évi szeptember hó 24. napján.

A kir. tvszék, mint tkvi hatóság.

Sebe Alajos,
kir. tvszéki bíró.

Legjobb a

Dr. FORTI-féle sebtapasz.

Forti László eredeti gyártmánya.

Legkiválóbb hatása van és biztosan segít mindennemű sebnél. Egési sebeknél a fájdalmat rögtön csillapítja, megszünteti és rövid használat után meg is gyógyítja. Női emlőbajoknál, minden nemű gyuladások, megkeményedések, csúszás és rheumatikus bántalmaknál, dagadtok- és sérüléseknél, sőt még a legidültebb sebeknél is a legsikeresebben hat. A gyúléseket megéri, felfakasztja és rövid idő alatt begyógyítja. Ezen kívül még számtalan, itt fel nem sorolt esetben nyújt biztos gyógyulást.

A dr. Forti-féle tapasz már 80 év óta nagy elterjedtségnek örvend, mely idő alatt érkezett számtalan hála-elismervény és

köszönő irat, mind annak kiváló gyógyhatásáról gondoskodik. Minthogy az utóbbi időben sok értéktelen hamisítvány is került forgalomba, szives figyelembe ajánlom a csomagon levő aláírást, védjegyet, valamint a pecséten látható F. L. betűt. Csakis a Forti László aláírással és védjeggyel ellátott tapasz a valódi. Az utánzatok használatától mindenképp óva intek, mert ezek inkább kárára, mint hasznára vannak a szenvedőnek.

(A ki egy olyan csomagot beküld, mely a fenti aláírással és védjeggyel ellátva nincsen, jutalomban részesül, mert a hamisítótak folytonosan törvényileg üldözöm.)

Árak: nagy csomag 1 frt, középnagyságú 50 kr., kisebb 35 kr. Kapható a készítőnél a gyárban: **Forti László** Budapest, II. ker. Iskola-utca 24. Seidl-féle ház. Főraktár: **Török József** gyógyszerész és **dr. Egger** gyógyszerész, Váci-körút 17. Kapható továbbá valamennyi budapesti és minden nagyobb vidéki gyógyszerészárban. 2...10

az egyetlen, minden részben független, szókimondó fővárosi napilap.

Szerkeszti **Dr. Pályi Ede.**

Vezércikkjei a legjelöltebbek. Egyéb cikkei a politikai és társadalmi élet napi jelenségeivel foglalkoznak. Hírvivata a legjobb és legtökéletesebb. — Külföldi rovata a nagyvilág eseményeivel számol be. Tárcaí és regényei a legjobb írók művei.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, IV., **Sarkantyus-utca 3. szám.**

Legelegánsabb névjegyek Szelényi és Társánál Miskolczon

(Széchenyi-utca 34. szám alatt) Készítetnek.

6982., 6981. sz.
tk. 900.

Hirdetmény.

Ózd község és Pusztá-Kőalja telekkönyvei birtokszabályozás következtében átalakítottak és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886: XXIX., az 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t.-cikkkel a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892: XXIX. t.-cikkben szabályozott eljárás a tkvi bejegyzésekben helyesbítésével kapcsolatosan foganatosított.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, a kik az 1886: XXIX. t.-cikk 15. és 17. §-ai alapján, ideértve e §-oknak az 1889: XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-aiban és az 1891: XVI. t.-cz. 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cz. 7. §-a és az 1891: XVI. t.-cz. 15. 5. 6. pontja alapján eszközölt bejegyzések — vagy az 1886: XXIX. t.-cz. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket hat hónap alatt, vagyis 1901. évi június 20-ik napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be; mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2. Hogy mindazok, a kik az 1886: XXIX. 16. és 18. §-ainak eseteiben, — ideértve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellenmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1901. évi június 20-ik napjáig a telekkvi hatósághoz nyujtsák be; mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő el-

telte után ellenmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, kik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönb azok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az 1892: XXIX. t.-cz. szerinti eljárási és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogukat bármely irányban sértve vélik, — ideértve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889: XXXVIII. t.-cikk 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, — e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket e telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1901. évi június hó 20-ik napjáig bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket, jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik; az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak s ezek ellenében az egyes végzések kapcsán az eredetiek vissza nem kézbesítettek, vagy a kik a másolatokat pótlólag benyujtanak: az eredetieket a telekkvi hatóságnál átvehetik.

Kelt Miskolczon, a kir. tvszék mint tkvi hatóságnál, 1900. nov. 30.

Illés,
trvszéki bíró.

Pártoljuk a magyar ipart!

Legjobb Csontlevélpapír

az
„Adria”

HAZAI GYÁRTMÁNY!

Versenyez a külföld elsőrendű készítményeivel

A párlal kiállításán az „Arany érem”-mel kitüntetve.

KÉSZITI:

Csász. és kir. udvari szállító

RIGLER JÓZSEF EDE

PAPIRNEMŰGYÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

BUDAPESTEN.

Löwy József fia, Stauberger B., Kard s József Ferenczi B., Verő és Társa, Gelejon Andráskirályi udvari szállító

A vasuti műhely mellett egy 12 holdas nagy jövű

Földbirtok
házzal, kuttal ellátva
eladó.

Értekezhetni Arany János-utca 8. sz

Hollandi életbiztosító részvénytársaság

(Algemeene Maatschappij van Levensverzekering in Lijfrente.)
BUDAPEST, VIII. Kerepesi-utl. (Nemzeti színház bérháza.)

Igazgató:
Tolnay Lajos,
min. tan., országgy. képvis.

Vezértitkár:
Stignitz Imre,

1899. év végéig 192 millió kor. biztosítás köttetett.

Kivonat a díjtáblázatokról.

A tőke elhalálozás alkalmával fizetendő					A tőke 20 év után vagy idő előtt elhalálozás alkalmával azonnal fizetendő												
Díjtétel 100 korona után																	
Kor	Kor	Kor	Kor	Kor	Kor	Kor	Kor	Kor	Kor								
25	1.80	33	2.23	40	2.82	47	3.73	54	5.12	25	4.11	32	4.20	39	4.36	46	4.76
26	1.84	34	2.30	41	2.94	48	3.91	55	5.37	26	4.12	33	4.21	40	4.39	47	4.85
27	1.88	35	2.38	42	3.04	49	4.08	56	5.64	27	4.13	34	4.23	41	4.45	48	4.93
28	1.93	36	2.46	43	3.16	50	4.26	57	5.93	28	4.14	35	4.34	42	4.51	49	5.02
29	1.98	37	2.54	44	3.30	51	4.45	58	6.24	29	4.15	36	4.27	43	4.56	50	5.10
30	2.03	38	2.63	45	3.44	52	4.66	59	6.57	30	4.16	37	4.30	44	4.62		
31	2.09	39	2.72	46	3.59	53	4.88	60	6.97	31	4.18	38	4.33	45	4.67		
32	2.16																

Referenciákat a magyar általános hitelbank ad.

Miskolcz és vidéke főképviselesége:

Szombati László
főképviseles.

Marton Rezső,
felügyelő.

Hivatalos helyiség: Hunyady-utca (Szathmáry-féle ház.)

M.K. EGYETEM VEGYTANI INTÉZETE:

A **KRISTÁLY**

SZT. LUKÁCSFÜRDŐI HEGYIFORRÁS

IGENTISZTA BICARBONAT

ÁSVÁNYVIZ

KAPHATÓ: FÜSZERKERESKEDÉSEKBEN VÉNDÉGLÖKBEN ÉS MINDEN VASUTI ÉTKEZŐ KOCSIBAN.

Több száz kiváló orvos által ajánlva A legízletesebb és legolcsóbb ásványviz.

Kapható minden jobb fűszerkereskedésben s vendéglőben.

Butorraktár Széchenyi-utca 42., az udvarban.

Szántó Mór és Társa
üzlete mellett.

Butorraktár Széchenyi-u. 42. sz.
az udvarban.

Jó és olcsó saját készítményű asztalos és kárpitos butorok
mindig készen kaphatók.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy asztalos műhelyemet a mai kor igényeinek megfelelő, szakképzett erő vezetésével

kárpitos és diszitő műhelylyel

bővítettem ki.

Elvállalok szalon garnitúrák, divánok, zsölyék, ruganyos lószőr- és afrikamatraczok, diszitési munkálatok elkészítését.

Raktáron tartok nagy választékban saját gyártmányu **háló-, ebédlő- és konyha-berendezéseket**, ebédlő divánokat, ottomán és egyszerű divánokat. — Átalakítok és áthuzok régi butorokat. — Megrendeléseket rajz után asztalos és kárpitos munkákra elvállalok és a legjutányosabban jótállás melletti felelősséggel készíttetem.

A midőn a n. é. Közönségnek eddig belém helyezett bizalmáért köszönetemet fejezem ki, kérem abban továbbra megtartani s új vállalatomra is kiterjeszteni.

Kiváló tisztelettel

7...12

REINER DÁVID, asztalos és kárpitos.

Kivonat az árjegyzékből:

matt sifon	20 frttól
matt ágy	18 frttól
mosdó márvány- és	
tükörrel	30 frttól
Fényezett sifon	15 frttól
Fényezett ágy	9 frttól
feljebb stb. stb.	

Kárpitos és asztalos

BUTOROK

részletfizetésre is

kaphatók.

Butorraktár Széchenyi-u. 42. sz.
az udvarban.

Butorraktár Széchenyi-utca 42., az udvarban.

Szántó Mór és Társa
üzlete mellett.

A legszebb és leghasznosabb
KARÁCSONYI AJANDÉK
és ujévi

egy jó

VARRÓGÉP

mely kényelmes részletfizetésre is legelőnyösebben csak

Schweitzer Testvérek

gyári raktárából szerezhető be.

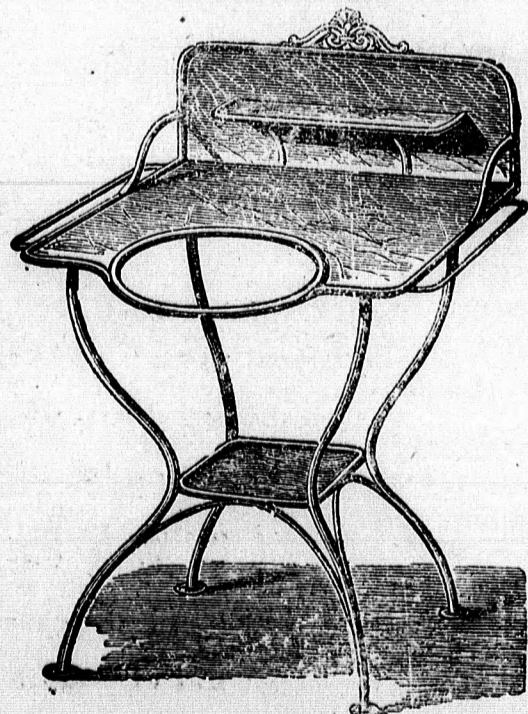
Központi főraktár Miskolcz

Fiókraktárak: Debreczen, Szolnok, Jászberény, Balass-Gyarmat,
Eperjes és Zólyom.

Árjegyzéket ingyen és bérmentve küldünk.

Pártoljuk a honi ipart!!!

Magyar gyártmány!!

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy
Miskolczon, Hunyady-utca 57. sz. a.

vas-, fémbutor, sodrony-ágybetét,
sodronyfonat kert és sírkerítésgyárat

rendeltünk be.

Tömör vasból készítünk összecukható ágyakat matraczczal és ruganyos betéttel; húzott vasból (vasbádognból) gyermek-ágyakat, mosdókat, továbbá sodrony-ágybetéteket, sodronyfonatból lábtörlőket, egyszerű és diszes kocsii üléseket, kert-, virágágy- és sírkerítéseket, ablakfonatokat stb.

A t. gazdálkodó közönség figyelmét különösen felhívjuk ló-, szarvasmarha, juh- és baromfiak elzárására igen czélszerű sodrony-kerítéseinkre, melyeket olcsó áron bocsátunk rendelkezésre.

Képes árjegyzékkel és költségvetéssel készséggel szolgálunk. Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Régi, rosz karban levő vasbutorok átalakítását és javítását elvállaljuk. Miatán gyártmányaink hazai anyagból magyar munkások által készíttetnek s ugy kiállítás, mint jutányos ár tekintetében a külföldi gyártmányokkal kiállják a versenyt, kérjük a n. é. közönség szives pártfogását.

Kiváló tisztelettel

Földy Antal és Társa.

16...50

Czenteri, királdi és s.-szentpéteri kőszénbányák
kizárólagos főraktára Miskolcson.

A nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlom a legjobb minőségű

czenteri, királdi és s.-szentpéteri kőszén

eredeti **legjutányosabb árakban** a gömőri vasutállomás, valamint házhoz szállítva ugy kicsinyben, valamint egész kocsirakományban.

Czenteri egész kocsirakomány 65 frt. S.-Sz.-péteri egész kocsirakomány 45 frt.

Megrendelések azonnal fogantatottatnak.

Házhoz szállítva méter-mázsánként 8 krajczár.

Számos megrendelést kér

Fodor Manó.

BEI AMBRUS

Egyházi szent szobrok és alakok készítője és a chicagói kiállításon a legnagyobb díjjal kitüntetett műszobrász.

Bécs, IX., ker., Währingerstrasse 6. szám, a Votiv templom közelében. [Fióküzlet: II. ker., Praterstr. 23.]

A legnagyobb műterem szobrok előállítására, minden alak-nagyságban. Gyipsz, elefántcsont utánzat és műköből (az idő viszontagságaival szemben) készítenek, templom, kápolna és házi oltár részére a leggyönyörűbb kivitelben, díszes festéssel.

A legnagyobb választék modern és antik szobrokból, mellékszobrok, vádák és díszoszlopokból, valamint rajzmintákból iskolai célokra.

Árjegyzéket kívánatra díjmentesen küldök. Szétküldés a világ minden részébe; jó csomagolásért kezesesség vállalatik. Ismétlődőknek magas árkedvezmény.

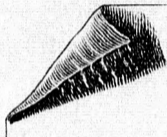

Kúsfüstölést

elfogad

KRAMER MIKLÓS,

Cyöngyvirág-utca 4. sz. Demeter-féle ház.

Anyáknál, kik gyermeküket szoptatják, javítja és szaporítja a tejet s ezáltal a csecsemők testsúlyában gyorsan gyarapodnak.

6...10

Keyden tápanyaga

(Tojásból előállítva.)

Legjobb emésztőszer!

Kapható
gyógyszertárakban
és drogueriákban.

Miskolcson kapható
SZABÓ BÉLA
gyógyára üzletében.

Erős
étvágy-
gerjesztő
és erősítő
szer.

Orvosi tekintélyek által kibróált s. nagyobb kórodákban kitűnő sikerrel használt külszer a

REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatású kőszvény, csúz, reuma, ischiás stb. ellen

Hatása meglepő, amennyiben gyakran még a legidültebb kőszvény- és csúzfájdalmakat is már néhányzori bedörzsolésnél teljesen megszüntette.

Fog- vagy fejfájást 5 perc alatt megszüntet.

Egy üveg ára használati utasítással 1 kor., erősebb 2 kor. 40 fillér.

Kapható csaknem az összes gyógyszertárakban.

Postán utánvétellel vagy a pénz előzetes beküldése után küldi a készítő:

WIDLER GYULA

gyógyszerész, S.-A.-Ujhely

Főraktárak Budapesten: Török József gyógyszertárában, Király-utca 12 és az Egger-féle „Nádor gyógyszertár”-ban, Váci-körút 17.

Miskolcson: Balog József, Baruch Gyula, Kellner Sándor, Szabó Béla és Rácz Jenő gyógyszertárakban. 3-10

Az 1895. évi cseleki s. az 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon dísz- oklevéllel és arany érmevel kitüntette.

Számítatlan elismerő és köszönő levél. — Bámulatos gyógyeredmények.

Minőség és ár

dönt
a karácsonyi ajándékok

vásárlásánál. Ezek az 1900 karácsonyára az

Amerikai áruház

helyiségeiben

Miskolcson, Városház-tér 1. sz. alatt, Breuer-palota felülmulhatatlanok és verseny nélkül valók.

Ebben a szenzációs, nagy meglepetéseket nyújtó karácsonyi elárúsításban minden egyes cikk mélyen leszállított áron adatik el.

Női, férfi és gyermek fehérneműek gyári raktára.

1 tuczat színes szélű **zsebkendő** 80 kr.

1 tuczat színes szélű francia battiszt **zsebkendő** 140 kr.

1 tuczat tiszta czerma vászon **zsebkendő** 220.

Futó-, fali- és szoba-**szőnyegek** mélyen leszállított áron.

65 cm. széles **futószőnyeg** méterje 24 krtól kezdve.

90 cm. széles **futószőnyeg** méterje 58 krtól kezdve.

1 nagy **paplan** 220.

Egy teljes ruhára:

8 mét. **francia piké barchot** csak most 1.82.

6 mét. **angol zefir** csak most 1.98.

6 mét. **legujabb divatu kamgarn** csak most 1.75.

6 mét. **legujabb divatu kamgarn szövet** csak most 1.92.

6 mét. **gyapjukelme** most 2.46.

120 cm. széles **selyem szövet kelme** csak most 3.40.

Duplaszéles divatkelme m. t. 24, 26, 28 kr.

120 cm. széles **divatszövetek** méterenként 45, 62, 76 kr.

Jó mosó **Levantinok** méterenként 15, 18, 22 kr.

Brünni női posztó duplaszéles méterenként 40 kr.

Csipkefüggönyök 1 m. széles méterje 22, 28, 30, 38, 42, 50 kr.

Finom szövetfüggönyök egy alkakra 1 frtól kezdve.

Ágyterítők — egész garnitúra — 4 frtól kezdve.

Occassio!

3 darab **selyem ajour zsebkendő** minden színben 83 kr.

3 db selyem **férfi nyakkendő**, magánötő 93 kr.

1 db **selyem nyakkendő** 18, 22, 24, 26, 28 kr. és feljebb.

1 női mosó flanel **ingbluz** 1 forint.

6 pár fegyházban kötött **férfi harisnya** 85 kr.

3 pár fegyházban kötött **női harisnya** 62 kr.

Női, férfi és gyermek **szövöttárúk** nagy választékban.

Legnagyobb választék! Pontos kiszolgálás! Verseny nélkül!

Vidéki rendelések legnagyobb figyelemmel eszközöltetnek

A „SZABADSÁG” KARÁCSONYI MELLÉKLETE

1900. DECEMBER 22.

Szeretet.

*Kis Betlehem fölött fényes csillag ragyog,
Százszorta fényesebb, mint egyéb csilla-
gok;*

*Ott ragyog, ott fénylik hívogatva szépen;
Jöjjetek királyok, jöjjetek pásztorok,
Gazdagok, szegények, sirók és boldogok,
Az örök szeretet most született épen.*

*És az a szép csillag, minél többen nézik,
Annál szebben hinti sugárít, az égit;
Óráról órára nő maga, nő fénye;
Elillan előle a börtön homálya,
A pokol kapuja féltve tekint rája,
S visszatér a világ csüggedő reménye.*

*Az a fényes csillag az örök szeretet,
Mit az Isten-ember bölcs ajka hirdetett;
S szava zengésére, édes beszédére
Szelid érzés váltja a vak gyűlöletet,
Kart-karba öltének villongó nemzetek,
S ráismer a testvér ismét a testvérré.*

*És a tűnő idő, évre évszázadot,
Századra ezredet mindhasztalan rakott.
Mert a fény, mely egyszer a világra áradt,
— Trónok változhattak, hegyek omol-
hattak,*

*Szint válthatott képe a holdnak, a napnak —
Ragyogni a szivben soha ki nem fáradt.*

*Világoknak lelke: isteni szeretet,
Ragyogd be, ragyogd be a magyar nem-
zetet!*

*Oszlasd el fellegét a visszavonásnak,
Mely a hit ürve alatt, nem nézve nagyobbra,
Vágja a nemzetet silány darabokra,
S lázítja kötelét az összetartásnak.*

*Világoknak lelke: isteni szeretet,
Ragyogd be, ragyogd be a magyar nem-
zetet!*

*Küldd el sugárod a népek szívébe;
Üzd el rémszörnyeit a fajgyűlöletnek,
Legyen e hon honja erős egy nemzetnek,
Százszor erősebbnek, mint volt ezer éve.*

*Viszályt megszüntetni, homályt eloszlatni,
Nyugalmas otthonnal nyugodt hazát adni,
Szállj le hozzánk, szállj le, égi láng: sze-
retet.*

*Egyesítsd erőnket a hon szent nevével,
Egy célra munkálni szivünk szerelmével,
S óvd vészben, viharban a magyar nem-
zetet!*

Balog István.

Agglegény karácsonya.

Havas idő. A zugó orkán fel-felkapja a fagyos havat s oda csapja az utcán haladó szemeibe. De hiszen ki is járna most ott? A maga kedves családi körében tölti most idejét mindenki, szegény, gazdag, az évben legalább van egy boldog napja, a mikor elfelejti azt a sok nyomort, az élet igáját, mely reá nehezedik, s örvend. Örvend a létnek.

De mit csináljon az, kinek nincs családja, rokona, ismerőse, kinek nincs hol örvendezni, megemlékezni az elmúlt időkről s szép reményképeket festeni maga előtt a jövőről.

Bárdonyi Aladár agglegény volt. Agglegény, kinek kapzsisága, a téves jelszó „mindent magáért” nem tűrte azt sem, hogy családot alapítson, hogy egy kedves leánnyal oszssa meg minden buját, örömét. — Gazdag volt ő, gazdag, kinek módjában lett volna az, hogy kényelmesen, jólétben éljen, féltékeny aggodalommal csüngött kincsein, a ragyogó aranyban volt az üdve, annak csendése volt az ő zenéje, abba kábult, abba veszté el egész életét...

Igy, mint egy magános vándor élte át egész idejét. S a mint nap-nap után ment a mulandóságba, a mint fehéredő fürtjei egyre szaporodtak, annál gyámoltalanabb lett, de az iránt nem veszté el érzékét, hogy kincseit őrizze.

Elfogult, elmaradott lett. Mit törődött ő a nemes irányu intézményekkel, mit bánta ő azokat a szerencsétlen lelkeket, kik a megmentő kéz, a szerény fillérek hiányában elsüllyednek a bünbe, nyomorba? Mint bánta ő, ha ajtaján bekopogtatott néha-néha a szemérmes nyomor, mely nem ostromol, csak kér... mereven, ridegen elutasította:

— Takarodjatok!

S a mint nőtt, növekedett a vagyon, a mint egyre nagyobbra nőttek az aranygaradák, annál inkább hiányzott mellőle az a jótékony, gyöngéd lélek, ki elsimítsa az aggodalom által felkeltett ránczokat, ki a szenvedés napjaiban irt csepegtessen keblébe.

Most is ott van a kopottas, rendetlen kis szobában, hol rendszeren tanyázni szokott. De most a betegség verte le, a sok nélkülözés, a sok koplalás, anélkül is gyenge szervezét nagyon megtámadta.

Ott fekszik az ágyban sápadt arcával, a beesett képből szinte kiritt a sok rossz tulajdonság, az a sivár kapzsiság.

A szomszédságban egy szegény család lakik, kis szobája ablakából belátni oda. S ő a mint ott fekszik, önkénytelenül is látja azt a kedves családi képet.

Látja felállítva a karácsonyfát, az apró, igénytelen, csekély értékű csecsebecsékkel, melyeket örvendezve környez az apró gyermekserreg. Úgy látszik, az apa, ki szegény mesterember, valami imafélét rebegett el, mert az anyjuk s a kicsinyek áhitatos szemmel tekiutettek reá.

S most leveszi a karácsonyfáról egyenként az apróságokat.

A göndörfürtű kis legénynek, ki a mama kötőjébe fogódzik, egy tarkabarka kis lovacska jutott. Jaj, milyen örömmel szaladt köszönetet mondani a papának, míg az édes mama szemében meg-megcsillámlottak az örömkönnnyek, a mikor látta, mily élvezetet szerez a megtakarított fillérekkel beszerzett ajándék az ő kis aranyosának.

A barna kis leánynak egy nagy bábut hozott a Jézuska. Szeretettel kapta ölébe, látszott, hogy ringatja dédelgetve:

— Aludj baba, aludjál!

Azután odaszalad ő is szüleikhez, össze-csókolja őket s — boldog.

Majd újra látja, hogyan kapja ölbe a szegény ember, ki naphosszat dolgozik azért a pár falat kenyérért, piczinyeit, kinek bámuló szemei azt mutatják, hogy most valami szép, csodaszép mesét hallanak csodálatos tündérekéről, kik a jó kis gyermekeket nagyon szeretik, hoznak mindenféle ajándékokat, meg arról a gonosz manókról, kik hipp-hopp, ott leszek, ahun akarok, nagy hirtelen előteremnek s viszik a babákat magukkal, megbüntetik, össze is rázkódtak ezek hallatára.

S ő mindezt látja a kórágyról, a mint önkénytelen be-betéved szeme arra a boldogságot visszatükröző képre.

S gondolkodik. Most, hogy akaratlanul fel-tűnik előtte eddigi élete, most látja, mennyit vesztett! Igen, a mint a láz gyötri a beteg, nehéz beteg testet, mely gyötrődik a halállal, ez átmenetben a földi létből a más-világra, ha ugyan oda, nem az örök megsemmisülésre, elporlásra...

Ki tudja, mivé leszünk? A mint halljuk azokat a megnyugtató ígéket, igen, csendes, örök boldogságot találunk a más világon, talán megszűnik maró kétségünk? De bizonytalan az, kinos problema, melynek megfejtése sok álmatlan percet, nehéz gondokat okoz.

S ő neki fájó érzés támad keblében. De hát miért is élt ő, mit tett. Gyűjtötte azokat a csillogó ürességeket, azokat a vakító pénzdarabokat, melyek a gondoskodásért, a reájuk fordított aggodalomért semmivel sem kárpótolták.

Lám, az a napszámos, ki boldog volt, ha ő neki néha-napján munkát adott, milyen elégedett. Ott vannak gyermekei, kikben tovább él, kikben öröme, gyönyörűsége telik.

Van, kikkel örvendjen, kikkel aggódjon. Nem élt hiába. Nem gyűjtött ez vagyont, de megőrzé — elégedettségét.

S mi lesz utóvégre ő vele?

Kinos nyögéssel adta meg önmagának a feleletet.

Érzi közeledni a véget, a nagy komédia befejezését.

Nem sokára utolsót vonaglik a kimerült, ki-aszott test, üvegesező szemeivel utoljára fogja összegyűjtött kincseit szemlélni s cson-

tos kezével utoljára tapintja aggodó feltékeny apai szemmel az ő — örömet.

S aztán? ki örvendett hát a kincseknek? Ő? Ő nem, hiszen, mindent megvont magától, nélkülözött, türt, szenvedett.

De hát kik? kikre marad? Arra a pár távoli, soha se látott rokonra, kik már régen várják a — halálát.

Ne legyen senki, ki örömmel gondol majd reá valaha. A mint elporlad a test, eltűnik az ember is, nem fogja megemlegetni soha senki a vén zsugorit.

Érzi, pár óra.

S nagyot gondol. Becsengeti azt az öreg asszonyt, ki irgalomból, — jószívűségből teljesíti mellette az ápolónői tisztet s hivhatja azt a családot onnan a szomszédságból.

Bámulva engedelmeskednek azok. Mit akarnak velök?

S a vén zsugori lázas kézzel nyitja fel előttünk kincses ládáját, markol bele, szórja belőle az aranyakat:

— Nesztek! Meghalok! Akarom, hogy legyetek ti boldogok! Ne! Én kinlódttam, ne kinlódjatok ti! Nekem végem van, nem sokára végem! Ugy-e jól nézek ki? Nem hiszitek? Na vegyetek hát egész bátran! Lásátok, meg fogjátok ti emlegetni azt a telhetetlen öreg embert, ki egész életén át kincses ládáját őrizte.

Egyre lázasabban beszélt. Szemei még egyszer felcsillámlottak a dühtől, lelkesültségtől:

— Látod, így éltem én mindég. Nem élveztem örömet, most látom, most — dühösen ütött a pénzgarmadara — mikor már késő!

Jól van, megérdemlem. Ugy-e, azért néztek oly szánakozva rám? Ne, ne neked, kiscikém, ne dolgozzatok . . .

Azután lassabban, kimerülten folytatta:

— Nos, ugy-e, hogy nem haragszok reám, ugy-e, oh mondjátok?

Könny esett kezére, a szegény ember hála könnye s a mint látta a nő örömet, a gyermek multságát, kik hevesen turkáltak a játékszerekben, öröm kelt megtört szemében. Azután még egyszer felemelkedett:

— Nem, nem halok meg boldogtalanul. Ti szerettek, meg fogtok engem emlegetni ugy-e?

A test felmondta a szolgálatot.

Az előhívott orvos közönyösen konstata:

— Vége!

Krónika tré.

Karácsony.

*Feljött a betlehemi csillag,
Büvös fényt hintve földön, égen.
Fel pászorok, ébredjétek fel!
Megjött, kit várva-vártok régen.
Figyeljétek ez égi jelre,
Es Betlehembe menjétek.
Csak e csillagot kövessétek,
Ez hozzá bizton elvezet.*

*Jászolban fekvő gyermek, Jézus.
Egész világ imád ma téged,
Cs betlehemi pászorokként
Megy hozzá buzgón hajta térdet.*

*Oh, legyen a te születésed
Jgazi, nagy, szent ünnepünk,
Mire régóta vár a nemzet:
A megváltást hozd el nekünk.*

Deák Kálmán.

Téli rege.

— Irta: *Gottler Lajos.* —

A Reöthey gróf család csak nyáron át lakik ősei kastélyában, mely gyönyörű rengeteg közepén fekszik, fél órányira a falutól. A telet rendszeren Bécsben töltik s ilyenkor a családi kastély hosszu sor ablakán le vannak bocsátva a fehér vászon függönyök, nincs odabenn senki, csak az ősök füstös képei a falon, kiknek régi dicsőségét büszkén hirdeti az ódon kőzimer, a kapu fölött.

A földszintnek azonban mindig van lakója. Docskay Ákos jószágigazgató lakik ott családjával.

Az alacsony, bolthajtásos ebédlőben barátságos meleget áraszt a nagy cserépkályha. A vastag falba vágott ablakmélyedés olyan tágas, mintha külön kicsi szoba volna. Ezüst-haju öreg asszony ül ott kötéssel a kezében. A vasrostélyos ablakon át kilátni az erdőre, hol tiszta fehér szűzhóval borított százados fák mereven nyulnak ég felé, szétterjesztve kopár ágait.

Az öreg asszony jó ideje ül már ott, elmerülve gondolataiba, mikor szöke fűrtü kis leány szalad be a szobába.

— Nagymama! mikor jön a krisztkindli?

A nagymama abbanhagyja a kötést s leveszi szemüvegét fáradt szemeiről, aztán ölébe vonja a gyermeket és reszkető kezeivel végig simítja annak rózsás két orcáját.

— Majd estére, gyermekem. S ha jól viseled magad, meglátod csak, mennyi sok szép mindent hoz neked.

Ez az öreg asszony és az a kis leány képezik a Docskay családját, mióta nejét elvesztette. Az egyik édes anyja, a másik gyermeke.

— Hajas babát is kapok? Nagymama!

— Azt majd meglátjuk estére, addig türelmmel kell lenni.

— Azt mondta a dada, hogy az Edith grófnő krisztkindlije is küld nekem játékot, meg cukrot. Bizony! Edith grófnő is kap krisztkindlibe egy vén herceget és nem fog többet nyáron ide jönni, mint tavaly, mikor a papával mindég együtt lovagoltak az erdőn. Bizony!

És fontoskodva bólint a fejével.

— Majd megmosom a dadának a fejét, csak bolondokat beszéljen neked.

Az öreg asszony föláll és idegesen kezd dobolni ujjaival az ablaktáblán. Oda künn sűrű pelyhekben hull a hó. A tél proletárai, néhány éhes veréb, fázva gubbaszkodik a kopár galyakon.

Pedig nem egészen bolond beszéd ám az, amit a dada mondott a gyermeknek.

Tudja azt nagymama igen jól. A ma reggeli lapok már előre közölték a *karácsony estére* tervezett főúri eljegyzés híret. Preussburg Henrik herceg a vőlegény. Egy német nábob, aki itt-ott nagyatyja lehetne a szép Reöthey comtesznek. Docskay is elolvasta a hymen hirt és nyomban rá vállára vetve fegyverét, kiment az erdőre. Ebédre sem jött haza. Vitt a tarisznyába. Hja! sok a vadászó. Résen kell lenni. Pedig a minap is, közvetlen a feje fölött, sivitva furódott egy golyó a fába és mégsem fél tőlük.

Eközben beesteledett és az öreg asszony nyugtalanodni kezdett, hogy fia még mindig nem jön haza. Már meggyújtották a nagy függő lámpát, s a theának való víz is régen fölforr, mikor végre megszólalt a csengő, mely a családfő hazajöttét jelzé. Margitka tapsolva örömeiben, szaladt a papa elébe.

Komor kinézésű, szálas férfi lépett a szobába. Vastag bajszán jégcsapok csörögnek s hatalmas szakállá mellét veri. Egy pillan-

tás alatt ölébe kapja a kis leányt, az meg lecsókolja arcáról a fagyot, vékony karjával átölelve apja nyakát.

— Most pedig szépen kimégy a konyhába és csak akkor jössz be, amikor csöngetek.

A gyermek szó nélkül engedelmeskedik, a nagymama meg lopva könnyet törül a szeméből. Aztán bemennek ketten a másik szobába, hol a karácsonyfa már készen áll, csak a viaszgyertyákat kell meggyújtani rajta.

— Nézd csak, Ákos! s az öreg asszony félúken emeli föl a fehér leplet, egy kis asztalról, mely rakva van értékes gyermekjátékokkal és finom nyalánkságokkal. Ezt . . . Bécsből küldték. Meg akartam neked mutatni.

A Docskay arca elkomorul s megvetőleg fordít háta az ajándékoknak.

— Ettől megkímélhetek volna. Nem szeretek alamizsnát elfogadni.

Édes anyja fölsóhajt, azután hozzáfognak ketten meggyújtani a kicsiny gyertyákat.

Lassanként megtelik a szoba a viaszgyertyák és fenyőfa kedves illatával. Látni kellett azt a napbarnított, komoly férfit, milyen gyöngéd gondoskodással forgolódik a karácsonyfa körül. Néha futó mosoly jelenik meg okos, sötét szemében s ilyenkor látszik csak, hogy nincs több harminczöt évesnél. Örökös komoly munkában töltve életét, soha sem fordított sok gondot külsejére, s e miatt is néz ki idősebbnek. Mielőtt jelenlegi állását elfoglalta volna, a Reöthey gróf uradalmában, erdőmester volt, egy állami birtokon. Nagyon keveset forgolódott női társaságban s az meg is látszik modorán. Egyenes lelkű, vas jellemű férfi, a ki nem szívesen veti magát alá bizonyos üres társadalmi formáknak, melyeknek semmi jelentőséget nem tulajdonít. Házassága is olyan körülmények közt jött létre, mely jellemzi az egész embert. A faluban, hol azelőtt lakott, a református lelkész és neje rövid idő alatt, egymásután elhaltak, a legnagyobb nyomorúságban, minden támasz nélkül hagyva tizenhat éves lányukat. Mikor Docskay erről értesült, elment a leányhoz, — kivel soha ezelőtt egy szót sem váltott — és megkérte kezét. Házasságuk azonban csak rövid ideig tartott, mert az asszonyka meghalt az első évben, mikor kis leányának életet adott. Docskay akkor került ide, Reöthey grófékhoz.

Az egész család hamar megszerette őt, daczára, hogy kissé különcnek tartották. Egyszer egy nyilatkozott a grófnék előtt, hogy női társaságban mindég olyan furcsán érzi magát, mint mikor a gyermek madárfészket szed ki és a tojásokat ügyetlenül tartja markában, attól rettegetve, hogy összetöri.

Az öreg grófnő komikus kétségbeeséssel csóválta a fejét s aranykeretű lorgnettjén érdeklődéssel nézett végig rajta.

— Maga egy valóságos ősember. Sie sind ein Urmensch!

Edith grófnő pedig szívből kaczagott ez eredeti mondáson s azzal válaszolt rá, hogy rögtön felszólította az ősembert, tanítaná meg őt lovagolni.

Ettől a naptól fogva a falusiak sokat látták őket lóháton, amint lépésben haladtak egymás mellett, az erdőn vagy az országúton . . .

Egyszer Edith grófnő fölvitte lovagját a kastély képtermébe és ott sorra magyarázta neki az ősök történetét. A sok régi olajfestmény között volt egy szelíd arcú, kék szemű, szép fiatal nő arcképe is, akit a család szégyenfoltnak tekintett, mert polgári származása volt. Egyik ősük ugyanis, azt a hallatlan vakmerőséget követte el, hogy meszallianszot kötött. Szerelemből. Bár a szegény asszony életével lakolt azért, mert a családi intrika halálba üldözte. Öngyilkos lett. Edith grófnő titokban beszélte ezt el Docskaynak, különben kikapott volna szüleitől bizalmaskodásáért.

De hát azok a szép nyári napok már régen elmúltak. Edith grófnő fölment Bécsbe. Herczegnének készül. Az ősember meg itt maradt az erdőn, halálra sebzett szívével . . .

A karácsonyfa viaszgyertyái teljes fényben égtek, mikor a papa csöngetett és a boldog gyermek örömprepsve szaladt be a szobába. Nyomában a cselédek, a kik, úgy látszik szintén jól viselték magokat egész éven át, mert a Jézuska rólok sem feledkezett meg: Mindenkinék hozott valamit. Nagymama is kapott ajándékot. Egy drága fekete selyem kötőt 3 szélből. Gyönyörűség volt látni is! Örült is neki. Régen vágyott ő már ilyenre.

Legboldogabb volt azonban a kis Margit, azt sem tudta mihez nyuljon előbb, a sok szép holmi közül. De azért az ajándékok koronája mégis az a remek hajás baba, a melynek olyan szép kék szemei vannak, mint Edith grófnőnek, még a ruhája is szakasztott olyan, a minőben a comtesz a nyáron itt lovagolgotott.

S hogy elkészült a vacsora és a kis család leült a terített asztal mellé, oda künn olyan hóvihar keletkezett, hogy a vén fák csak úgy csóválták fehér fejüket. Soha ilyet! A szél meg sirva, füttyölve, hordta a havat, meg-meg rázva az ablaktáblákat.

E miatt aztán nem is hallották odabenn a kis szán csengőjét, mely megállt a kastély kapuja előtt. Egy erősen beburkolt alak szállt ki a szánkából s zsebéből kulcsot véve elő, maga nyitotta ki a kaput, nem csöngetett rajta. Aztán nesztelen léptekkel ment végig a folyosón s egyenesen az ebédlőnek tartott, hol a család vacsorázott. Kopogtatás nélkül nyitott be az ajtón s míg azok fölálltak az asztaltól és kíváncsian nézték a tetőtől talpig beburkolt, váratlan vendéget, az ledobta magáról a drága szőrmevel bélelt felöltőt, melyből az Edith grófnő büszke szép alakja bontakozott ki.

A meglepetés felkiáltása hangzott mindhármok ajkairól, mialatt Edith ráborult Döcskay keblére s az ősember erős karjaival szívéhez szorította szerelmesét . . .

*

A hóvihar még egyre tombolt, mikor a falu kis harangja megcsendült, éjfél misére. A szél átvitte hangját a vén kastélyba is, hol két egymást forrón szerető szív áldozott a szerelem istenének . . .

Fönn az emeleten pedig a büszke ősök mogorván néznek magok elé, csak az a szelid arcú, kék szemű, szép asszony látszik mosolyogni, az arany rámból, mintha, azt gondolná magában: „Meg vagyok boszszulva“!

Hidegben.

*Kedves Szerkesztő ur — ah! — ön figyelmetlen,
Még nem vette észre, hogy keltő vagyok!
Ha becses lapjához szerződtené engem,
Lapja sokat nyerne, annyit mondhatok!
Oly szép dalocskákat írnek a lapjába,
Bámulnának lantom minden kis dalán!
Ugy, mint én, nem zeng az erdők csalágánya
Virágos bokorban, holdas éjszakán!*

*S ami fő, kérem, minden alkalomra
Kész vagyok azonnal verset zengeni!
Mondhatom: agyamban — akár egy kis balha
A legszebb eszméket tudja kelteni!
Hát még a libácskák szeme ragyogása
Mily ihletbe ringat! . . . azt ön sejteti!
Ugy, mint én, az erdők kedves csalágánya
— Hogyha megszakad, sem képes zengeni!*

*Punktum. Magamról most tovább nem beszélek.
Még ön azt hihetné, hogy anázgoló.
Pedig papucs-ucse nem bánt ez a vétek,
Habár a költőnél divatos dolog!
Lépjünk szerződésre, én csak azt tanácslom,
E kutya hidegben nem fog ártani! . . .
S sürgős foglalóul a téli kabátom!
Oh a zálogházból, kérem váltsa ki.*

D. M.

Oh, azok az anyósok!

— Álarozos merénylő. —

Egy vastag, új könyvet szállított ma a posta a „Szabadság“-nak. Négy vén asszony, — mérgesek és boszorkányos a formájuk — van a czimlapra pingálva. Az egyik egy nagy főzőkanalat szorit a kezében, a másik kötőjét, a harmadik és negyedik az öklét mutogatja. Rémes ezeket a furiákat nézni, akiknek a képe alatt czifra, nagy betűkkel van nyomtatva:

— Oh, azok az anyósok!

Humorisztikus elbeszélések és adomák az anyós-világból.

Látni való, hogy itt megint egy halmaz anyós-vicczel kívánja valaki szórakoztatni a világot. Hát a szerző? A szerzővel nem szolgálhatunk. Az elrejtőzik a kötet második lapján Harun al *Rasid* álnév alá. Bizonyosan fél ökelme — anyósától. Aki így áll boszut, annak legyen elég bátorsága nyílt sisakkal a világ és anyós elé lépni.

Igy persze: álnév alá bujva, kényelmesebb a dolog és ebben a biztonságban nem restelli gyáván bevallani a szerző az Előszó-ban, hogy fél a vén asszonyok, az anyósok boszujától, azért bujlik így el. Ezután bevezetésül általános fotografiát és lélekrajzot nyújt a különféle anyóstípusokról. Egyenesen az anyósokhoz intézi a szavát és minden teketória nélkül kijelenti nekik, hogy „becses engedelmükkel tehát megkezdem az önök bonczolását.“

Az anyós-bonczolás eredményét ezután a következőkben közli az álarozos merénylő:

Nr. I. — A kicsiny, sovány és vén anyós.

Rendesen nagy leányoknak a mamája, házias nevelést ad gyermekeinek s ha anyagi helyzete megengedi, idegen nyelvekre taníttatja s zenei kiképzetésben is részesíti őket.

Férjhez adva leányát, meghatározott időben meglátogatja az ifju párt, segít ott, a hol lehet, néha-néha egy kis csetepatét is rendez a vő uram házában, de ez csak olyan nyári zápor-eső féle, mely hirtelen keletkezik s csakhamar el is mul.

Önök, tisztelt kicsiny, sovány és vén anyósok, Önök képezik a csendes anyósok kategóriáját.

Nr. II. — A kicsiny, kövér és vén anyós.

Részben kis, részben nagy növésű gyermekeknek a mamájuk. Száz eset közül kilencvenkilenc esetben hiuságra tanítták leányukat, mert hiszen ők is így tanulták.

A zenéhez nem értenek, magasabb műveltségre nem oktatják leányukat. Ami a házias nevelést illeti, ebben ők viszik el a babékoszort.

A divatáru-számlák éltük végéig sem záratnak le s a férj uram véges-végig fizethet a machandmódnak.

Szabad perezeiket az utcán, — nyáron a korszón töltik s majd kibujnak a bőrukából örömkben, ha látják, hogy más asszonyok sárga irigységgel nézik pompás ruhájukat, kalapjukat.

Ha férjhez adták leányukat, átváltoznak lidérezekké, ráülnek a vő uram mellére s le nem szállnak onnan a világ minden kieseért sem.

Ha lehet, együtt laknak a vő urammal s akkor ők fujják minden reggel az ébresztőt. Ha külön lakásra vannak kárhoztatva, akkor már a reggeli előtt betoppannak a fiatalok lakásába, nehogy a kávéval valahogy nyugodtan és csendben költthessék el.

— Valóságos Xantippék — anyós kiadásban!

Nőtlen olvasóim, óva intelek benneteket a kicsiny, kövér és vén anyósoktól, mert ezek a legveszedelmesebbek.

Lidérezek ők, kik rajtatok ülnek reggeltől estig s ha lehetne, még estétől reggelig is s pióczák ők, kik folytonos házsártoskodásukkal a véreteket szívják.

Nr. III. — A nagy, sovány és vén anyós.

Az anyósoknak ez az osztálya a legingatabb. Hol szigorú gyermekei neveltetésében, hol meg nem törődik velök. Részben hiu, míg fiatal könnyelmű, idősebb korában azon-

ban vére csillapul. Természetrzaji hasonlattal élve, hasonlít a pávához. Ha fiatalabb éveiben (csufolják) megbántják hiuságát, nőiességét, haragra gyulva védekeznek, míg ha megvénül, nem törődik senki bajával, csak a veje háztartásába kotnyeleskedik bele ott és akkor, amikor veszély nélkül teheti.

Ha erélyes ellentállásra talál, meghunyászkodik, de hogy akarata valahogy mégis teljesüljön, veje háta mögött leányát uszítja férje urára.

Indirekte támad, messziről dobja a gyújtókanóczot a házfedélre s a nóta vége az, hogy a férj uram zsarnoksága elől — az égő házból visszaköltözik a feleség a szülői házhoz.

Nagy sovány és vén anyós, hölgyeim, Önök képezik az anyós gárdában a denuncziások legióját!

Nr. IV. — A nagy, kövér és vén anyósok.

Ha nagy, kövér és vén anyóst látok, mindig az öreg Pepi, a nagybátyám elefántja jut az eszembe, — akit öregsége és kövérsége miatt agyon kellett löni.

Szegény Pepi! — Pedig ő még csak anyós sem volt, — még a légynek sem ártott s mégis . . .

Az anyósoknak ez a kategóriája két részre oszlik: 1. A veszedelmesek. 2. Az ártalmatlanok.

A veszedelmes része az 50-ik életévet még nem haladta túl. — Ezek hirtelen haragu, uralkodni vágyók, kik talán még veszedelmesebbek a Nr. II-nél.

Gyermekeiket rosszul nevelik s ha csak lehet, hamarosan férjhez adják őket.

Az ártalmatlanok része az 50-ik életévet túlhaladt anyósokból áll. — Ebben a korban már nincsenek fogaik, nagy testi súlyukat alig-alig vonszolják már, kiabálni képtelenek s csak suttognak.

A suttogó anyósok pedig sohasem voltak veszedelmesek.

Ezeket tehát ad acta tehetjük.

De Önök, t. nagy kövér és vénecske anyósok, — kik a veszedelmes jelzőt méltán megérdemlik — valahogy meg ne kérdezzék vejeiket, hogy a vén és kövér elefántokkal mi történik?!

Nr. V. — A kis és nagy, sovány és kövér, de fiatal anyósok.

Nr. V. A kis és nagy, sovány és kövér, de fiatal anyósok.

Ha szigoruan vesszük, illetve úgy, a miként széles e nagy világon tényleg van, úgy fiatal anyósok nem léteznek, mert

1. ha özvegy a fiatal anyós, akkor újra férjhez megy.

2. ha pedig férje van, úgy titkolja vagy lehetőleg távol tartja magát a vő uram házától, nehogy asszony lánnya mellett a világ szája az öreg, számot nem tevő anyósok közé sorozza.

S ez az eset az 1. pont alatti fiatal özvegy anyósoknál szintén fennáll.

Ime tehát, kedves olvasóim, levontam a sürü leplet az anyósok egész armádiájáról s Önök elé állítottam őket úgy, a miként tényleg e földön léteznek.

Oh Ádám és Éva, mily boldogok lehettetek ti a paradicsomban!

Ezután ismét az asszonyokhoz fordul lapulva a szerző és bosszuálló malicziával vigasztalja őket, hogy megadással tőrjék a sorsukat: Tisztelt anyósok!

Remélem, nem veszik zokon tőlem, hogy így lelepleztem Önöket? — Nyugodjanak meg a „Sors“ akaratában, aki ezt nekem feladatul tűzte ki s szolgáljon Önöknek vigaszul az a tudat, hogy minálunk minisztert, ügyvédet, orvost, képviselőt, főispánt, stb. stb. mindenkit lelepleznek, aki a haza — a közbiztonság s felebarátai ellen vét!

Az utóbbi két pont ellen pedig Önök oh de mennyiszert vétettek, — vétenek — s sajnós, még véteni fognak!

Ha azonban nem nyugodnánk meg a „Sors“ akaratában s ellenem bosszút esküdve, közös

elhatározással kimondanak, hogy minden leányt megölnek, aki hozzám feleségül mer jönni. szives tudomásukra hozom, hogy — habár nőtlen vagyok — nőülni sohasem fogok, mert én eunuch vagyok a török szultán háremében.

Dicsértessék Allah nagy neve
én

Haran Al Rasid.

Naplómból.

A költőszettel nem megyünk semmire: tehát kezdünk — gondolkozni.

A mióta Darwin rájött, hogy az ember a majomtól származik, minden majom embernek képzeletét magát.

A természet akkor is bámulatos, ha téved: nézd a nőt.

„Mily pechem van”, mondá a dísznő egy társához. „Pocsolyámba egy rózsát esett. Piha, egészen elrontotta az étvágyamat.”

Az álszemérem az érzékiesség főudvarmestere.

Minél jobban ismerjük önmagunkat, annál cinézőbbek vagyunk mások iránt.

A szépség legyőz, a szellem — blinesbe ver.

Vannak csodálatos szentek is. Ezek a koldust durván korholják, — mivel semmit sem adhatnak neki.

Ha a biografusok megéheznek, rögtön teremtenek egy „nagy ember”-t.

A „szivtáglás” kétféleképpen is — halálos.

Manapság Krisztust nem feszítik föl. Az újságok egyszerűen agyon — hallgatnak.

Szeresd a te felebarátodat, mint tenmagadat — ha mindjárt vetélytársad is.

A művelődés áldásos hatása. — Kis flam az első piszkos szót, mely szájából elröppent, az — iskolából hozta

Az ugynevezett „szabad sajtó” egy „jobb kor”-nak előfutára. De ezt a kort mi soha sem fogjuk megérni.

Nekünk csak az „ember”-nek nevezett nagy csodát kell vizsgálnunk, hogy a még nagyobb Istent megtaláljuk.

Lányi Ernő.

Vártál... vártalak.

— Mariska, mára vendégeink lesznek. Eljön Nagy Géza is, mint házi kisasszony légy barátságos a vendégekhez s a mennyire feltűnés nélkül lehet, légy előzékeny és szíves Gézához. Az igaz, hogy ő most csak törvényszéki aljegyző, de főügyész a nagybátyja, azonkívül szelid, szorgalmas ember és 20,000 korona vagyona van, nem rossz parthie. Te már 20 éves vagy, ideje, hogy férjhez menj. A természet nem volt hozzád mostoha, elég szép vagy ahhoz, hogy egy fiatal embernek megtessél, csak akarat kell, hogy őt le is bilincsed. Jó nevelésben részesültél, pénzt nem adhatunk veled, a mai világban a szegény lányoknak örülni kell, ha van kérőjük. Azt láttam, hogy Géza nagyon érdeklődik irántad, sőt állítják, hogy szerelmes beléd. Rajtad áll, hogy legyen e dologból mielőbb valami. Azért mondom, hogy csak légy hozzá nyájas, és barátságos, ez érdekedben áll.

— De mama, hogy kívánhatsz ilyesmit tőlem. A legcsunyább dolog volna, ha teljesíteném kérését s megvetném magam, ha képes volnék e tetre. Rut csalás volna tőlem sympathiát mutatni, mikor azt nem érzem.

— Ne légy oly tulzott, kérlek. Nem azt mondtam, hogy játszd vele szemben a szerelmemet, csak egy kicsit barátságos légy hozzá.

— Éppen ez az, mit nem tehetek. Eddig hidegen viseltem magam vele szemben, ha most barátságos leszek hozzá, akkor ezt ő bátoritásnak véli, esetleg vallomást tesz s én kénytelen leszek őt elutasítani, mert nem szeretem. Tisztelem, becsülöm mint férfit, de neje nem tudnék lenni. Egészen elűt a mi természetünk, nem vagyunk mi egymáshoz valók.

— Ej, lári-fári, majd megszokjátok egymást. Én sem nagyon szerettem leány koromban a te boldogult apádat, azért mégis hozzá mentem, jól éltünk egymással, úgy, hogy Csutoráné, ki pedig híres volt rossz nyelvéről, sem tudott ránk rosszat beszélni.

— Az én helyzetem egészen más. A mint mondá, kedves mama, Géza engem szeret s nejétől — mint többször hangoztatta beszélgetésünk alkalmával — vizontszerelmet kíván. Ha neje akarnék lenni, szerelmet kellene iránta színlelnem, erre pedig nem vagyok képes.

— Jó, jó. Ma látom, nem lehet veled semmire sem menni. Remélem, máskor okosabb leszel. Azt az egyet kívánom, sőt parancsolom neked, hogy nyájas légy hozzá. A többi az én dolgom.

* * *

A társaság egybegyűlt. Ünnepeles öltözékben jelent meg mindenki. S kisebb csoportokra felosztva, élénken csevegtek a társaság.

— Miért vonul úgy vissza a társaságtól? — kérde nyájas mosolyal a figyelmes háziasszony Gézát, ki az egyik ablakfülkében állott s onnan szemlélte a társaságot.

— Csak hagyjon itt engem, kedves néni. Nagyon jó megfigyelő hely ez. Jól esik látnom, hogy mások mennyire örülnek, vigadnak, míg én . . .

— Míg ön búsul, — vágott szavába nevetve a háziasszony. — Fiatalember ésszomorkodni, nem komikus helyzet ez? Talán bizony szerelmes. — tevé hozzá évődő hangon.

— Talán az vagyok.

— Hát akkor ne álljon itt, hanem menjen ideáljához s mulasson vele.

— De ha ott nem látnak szívesen.

— Hogy mondhat ilyent, melyik leány nem látja szívesen az ilyen csinos fiatal embert? Csak menjen hozzá s udvaroljon, biztosítatom, hogy szíves fogadtatásra fog találni.

Az utóbbi szavakat különös nyomatékkal mondta. Géza szívében öröm villant fel, hátha teljesülnek reményei? Várta az alkalmas percet. Egyszer aztán Mariska épen egyedül ült, Géza azonnal ott termett mellette s egy kis tabouret-et húzott a karos székhöz s megszólította a figyelmesen hallgató leányt.

— Mariska, akarok mondani kegyednek valamit. Meg fog hallgatni?

— Kérem, szívesen hallgatom.

— Talán nem csalódom, ha azon reményben ringatom magam, hogy önnek is feltűnt azon mély vonzalom, melylyel ön iránt viseltem. Már régen készülök e vallomásra. Már itt az ideje. Nemsokára kineveznek bírónak s akkor el kell innen mennem. Mielőtt a városból távoznám, tisztába akartam lenni önnel. Én szeretem kegyedet, Mariska s ha elfogadja kezemet, oly boldoggá teszem, a mint csak egy szerető férfi nőt tehet boldoggá. Remélhetek e?

— Nagyon sajnálom, Géza, hogy kedvező választ nem adhatok. Kimondhatatlanul fáj, hogy szomorúságot okozok önnek, de más-kép nem tehetek. Ön egy igen derék, jó ember, könnyen fog máshol kárpótlást találni.

— Hát még reményt sem nyújthat, hogy idővel elnyerem vonzalmát?

— Ne beszéljünk többet erről, kínos volna mind kettőnkre nézve. Én nem lehetek az öné soha. Kívánom, legyen boldog.

— De mással, — tevé hozzá keserűen Géza.

Ezzel felállt s a társaságba vegyűlt, hol igen élénken tapoltak egy fiatal szőke leánynak, ki gyönyörűen énekelte magyar népdalokat.

Géza felhasználta egy alkalmas pillanatot, — mikor gondolta, hogy ugysem látják meg, — az előszobába sietett. A figyelmes háziasszony, ki folyton szemmel kísérte a két fiatalot s kinek a párbeszéd sem kerülte el figyelmét, észrevette a szőkevényt.

— Hogyan, már el akar menni?

— Nincs már itt nekem mit keresnem, néni. Bocsásson meg udvariatlanságomért, de mennem kell.

Alig hogy Géza elment, odajött Mariska, ki anyját keressé.

— Mit tettél ezzel a fiával, egészen levertnek néz ki.

— Vallomást tett s én kénytelen voltam neki megmondani, hogy nem lehetek az övé.

— De az isten szerelméért, mond, miért?

— Erre még most nem válaszolhatok.

* * *

Néhány hónap telt el. Mariskát anyja, de különösen bácsikája és közeli rokonai, minden áron rá akarták beszélni, hogy fogadja el Géza kezét. Igérték, hogy majd közbenjárnak, hogy elsimitják a dolgot, még nincs veszve minden. Hiába volt minden fáradozás, Mariska hajthatatlan maradt. Mikor faggatták, hogy miért teszi ezt, miért dobja el a biztos jövőt, csak azt válaszolta, hogy fogadása tiltja, most szól, ni majd ha eljön az ideje, megadja a választ. Időközben Gézát csakugyan kinevezték. Elment s Mariskára nyugodtabb idők következtek.

Egy szép délután, Mariska egyedül ült szobájában kézimunkájával elfoglalva.

Kopognak az ajtón s a „szabad” szóra egy csinos kis szőke ifju lép be. Mariska halk sikiolyal kel fel helyéről.

— Jancsika, ön itt?

— Igen, Marcsuska, eljöttem — a most egy éve mondott és — adott szót beváltani. Hosszu küzdelem után sikerült egy biztos állást elnyernem. És most eljöttem megkérdezni, szabad-e még szíve és keze?

— Igen Jancsika, megőriztem híven — magának.

E pillanatban belépett a mama. Csodálkozva tekintett az ifjura.

— Ime, mama, a multkori kérdésekre — az élő válasz. Bemutatom anyukának Borsody Jánost, a v—i gimnázium tanárát, mint völegényemet. Azért nem akartam Gézához nőül menni, mert már másnak voltam elígérve.

És elbeszélte az egész történetet.

Borsodynak meg már régen megígérte, hogy várni fog rá s bármi jöjjön is közbe, addig, míg Borsody fel nem lép mint kérő, senkinek sem igéri oda kezét. Borsody megígérte, hogy mihielyt biztos állást nyer, azonnal megkéri Marcsuska kezét. Marcsuska bizott a fiatal ember ígéretében, s bizalmában nem is csalódott.

— De miért nem szóltál erről az ösmeretségről nekünk?

— Jobbnak találtuk, kedves anyukám, hogy csak akkor szóljunk nektek erről a dologról, mikor Jancsika abba a helyzetbe jut, hogy szívemet és kezemet megkérheti. Akadtak volna emberek, jó barátok, kik akadékoskodtak volna s benneteket le akartak volna beszélni; én pedig nem akartam, hogy bárki is befolyást gyakoroljon elhatározásomra. Megígértem Jancsikának, hogy senkinek sem szólok viszonyunkról, s embere akartam lenni szavamnak . . .

És a mikor egy a mamája, mint bácsikája közelebről megismerték Borsodyt, megtetszett nekik is a komoly, törekvő ember s helyeselték leányuk választását. Az eljegyzés napján elbeszélte Mariska anyja leendő vejének, hogy mennyire ostromolta, kérte leányát, hogy Nagy Géza neje legyen.

A kissé hosszadalmas elbeszélés után átölelte Jancsika jegyesét e szavakkal:

— Vártál . . . vártalak. Eddig szerettem benned a szép kedves leányt, most megtanultam ismerni és tisztelni benned az igaz, őszinte bizalmat és — jellemet.

Castus.